HALKIN SESİ

26 Ekim 1976
250 Kuruş
80

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Mizancı Murat ve Hasan Tahsin

Moskova Radyosundan Türkçe yayınlarında sık sık şu tür sözler dinliyoruz: "Bize gösterilen yakınlıktan çok memnunum. Kuzey komşumuzla iyi geçinmekten yanayım. Burada gördüklerim karşısında hayran kaldım. Çok yönlü ilişkilerimiz geliştirilmelidir."

Bu sözler bazan bir AP milletvekiline, bazan faşist bir sendikacıya bazan da bir sanatçıya ait olmaktadır. Bu gibi övgüleri en çok tekrarlayanlar ise, Türkiye kamuoyunda ilerici olarak bilinen bazı siyaset adamları, yazarlar, sendikacılar ve gazetecilerdir.

Rusya'dan gelen davetler son zamanlarda iyice yoğunlaşmıştır. Bir kısım aydın çevreler çeşitli davetler sonucunda beşer beşer, onar onar yollara dökülmektedirler. "Davetler" artık o hale gelmiştir ki, Rus sosyal-emperyalistlerinin görevli memurları, diplomatları, basın ateşeleri ellerinde davetiyeler kapı kapı dolaşmaktadırlar. Rus ve Bulgar basın ateşelerini basın merkezi Cağaloğlu'nda dolaşırken her gün görebilirsiniz. Bunlar eşi görülmedik bir yüzsüzlüklükle çeşitli tanınmış kişilere yaklaşmaktadırlar. Gazetelerdeki "Aeroflot" (Sovyet Hava Yolları) ilanları zaten genellikle uçak biletleri ve yolculuk masrafları karşılığında basılmaktadır. Sosyal-emperyalist etkileme faaliyeti o kadar açık yürütülmektedir ki, artık bunun girdisini çıktısını herkes bilmektedir.

Yeni Çarların amacı ortadadır. Onlar ülkemizi hegemonyaları altına alabilmek için, Brevjnev'in deyimiyle "taarruz halindedirler". Bu taarruzun bir parçasını da toplumumuzdaki seçkin aydınları etkileme faaliyeti oluşturmaktadır. Amaç, Yeni Çarlara hayran bir aydınlar zümresi, sosyal-emperyalist dostu bir reklam korosu yaratmaktır. Aynı zamanda onlar bu yolla, iktisadi ve siyasi alanlarda olduğu gibi kültürel alanda da emperyalist bir saldırı yöneltiyorlar.

Yeni Çarların bu politikası şüphesiz onların emperyalist tabiatlarının bir sonucudur. Yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkeyi ele geçirmeyi amaçlayan her emperyalist, aydınları etkileme faaliyetine önemli bir yer verir. Bu amaçla çeşitli propaganda malzemeleri, çeşitli maskeler kullanır. Ülkemiz tarihi bunun örnekleriyle doludur. "Dünyanın her köşesine uygarlık götürmek" iddiasıyla 19. yüzyıl İngiltere ve Fransası, İngiltere ve Fransa'ya karşı sözümona "koruyucu" rolü ile Çarlık Rusyası, "İslam ülkelerinin babası" olarak ilan edilen 1. Dünya Savaşı Almanyası, 1920'lerin "kendi kaderini tayin hakkı" şampiyonu Vilson Amerikası, "Karşılıksız yardım ve Türk ırkının koruyucusu" masallarıyla Hitler Almanyası ve en yakını da "Hür dünyanın bekçisi" kılığında ABD, Türkiye'ye karşı hep aynı taktikleri kullanmışlardır.

Emperyalistler, geri ülkeleri yağmalarken, bazı aydınları kullanarak kendileri önünde boyun eğme ve hayranlık yaratmaya özel bir önem vermişlerdir.

19. yüzyıldaki Hürriyet kahramanlarının bazılarının sonradan İngilizci ya da Fransızcı olmaktan kurtulamamaları acıdır. 20. yüzyıl başlarının Jön Türklerinin bir kısmının bir kaç sene içinde saf değiştirdiklerini, Alman kumandası altına girdiklerini ya da İngiliz yanlısı olduklarını da kaydetmeliyiz. AYDINLIK dergisi, 67. sayısındaki "Dün Hitler Bugün Brejnev" başlıklı yazısında İkinci Dünya Savaşı sırasında Hitler borazanlığı yapan basın organla

Devamı 3. sayfada

DİNARSU TEKSTİL İŞÇİLERİ PATRONDAN VE REVİZYONİST AĞALARDAN HESAP SORACAK

Ben İstanbul'da Dinarsu Tekstil Fabrikasında çalışan bir işçiyim. Dinarsu işçilerinin üzerindeki baskıları size yazmak istiyorum. Fabrikada işçi mevcudu 650-700 üzerindedir. Üç vardiya halinde çalışıyoruz. İşyerinde DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası var. Fabrikada sendikanın varlığı hiç belli değil. İşçilerden temsilcileri sorsanız "hiç tanımıyoruz" diyorlar. Başkan ve baştemsilciyi 2-3 senelik işçiler ya iki defa görmüşler ya da hiç görmemişlerdir. Bu hain sendika ağaları işçiyi patrona, posta başlarına teslim etmişler. İşçinin üzerindeki baskı akıl almaz derecede. Postabaşının biri sendika yönetim Kurulunda. işçiye yapmadığını bırakmıyor. Çünkü bu patron köpekliğini yapan posta başı işçiyi ne kadar ezer ve işçi ne kadar fazla mal üretirse patron onun karnını o kadar doyuruyor ve sendika Yönetim Kurulu'nda olduğunu işçiden saklıyor.

İşçilerin hiç bir iş güvenliği yok. O kadar ağır şartlar altında çalışıyorlar ki hemen hemen her gün kaza geçiren bir arkadaş oluyor. Her gün işçilere tehdit, hakaret var. Biraz kilo vereni hemen işten atıyorlar. Ben işe gireli kısa bir zaman oldu 5 arkadaş atıldı. Çünkü sendikacıları kimse tanımıyor. Bu adi adamları işçi sanki döner koltuğa kukla olsun diye oturtmuş. seçimlerde belki işçilerin yanlarına gelip olmadık adi yalanlarla işçileri kandırırlar ama işleri bittikten sonra işçiyi patrona ve onun uşaklığını yapan posta başlarına teslim edip giderler, bir dahaki seçime kadar.

İşçi yanlısı görünen revizyonistlerden hesap soracağız. İşçileri patrona teslim eden revizyonistler işçinin her an böyle cahil kalacağını mı sanıyorlar? Profilo ve Boronkaylı yiğit işçi kardeşlerimiz gibi birleşmeye gayret edeceğiz ve fabrikada olan ortaçağ kalıntısı feodal baskılara birleşip göğüs gereceğiz. Hainleri içimizden söküp atmayı muhakkak bir gün başaracağız.

DİSK'ten ve TÜRK-İŞ'ten Rus ve Amerikan uşağı sendika ağalarını uzaklaştıralım

Devrimci işçiler sendika yönetimine!

Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Demokratik Türkiye!

Dinarsu'dan Bir İşçi

GÖKSUN'UN DAĞ KÖYLÜLERİNİ TEFECİ-TÜCCARLAR EZİYOR

Dağ köylülerinin çoğu küçük hayvancılık yapıyorlar. Fakat köylüler koyun, keçi gibi hayvanlarını tefeciye kaptırıyorlar. Şehirle köyün arası yedi sekiz saat sürüyor. Köylüler bu yüzden pazardaki keçinin veya koyunun fiyatını zamanında öğrenemiyorlar. Köye gelen tefeci, "bu sırada keçi ve koyun çok düşük. alıp satan pek yok" diyorlar. Bu sözlerle halkı uyutarak hayvanlarını ucuza alıyorlar.

Gene tefeciler tarım ürünlerini de çok ucuza alıyorlar. Burada genellikle sulu olan küçük toprak parçalarında köylüler fasulye yetiştiriyorlar. Fiyatını daha belli olmadan tefeciler tarladaki fasulyeyi alıyorlar. Köylülere faiz ve borç para dağıtarak onları kendilerine bağlıyorlar.

Genellikle bu dağ köylülerinin tek güvencesi hayvancılıktır. MC iktidarı zamlarıyla köylüleri daha fazla tefecilerin kucağına atıyor. Köylüler bundan sonra hiç bir partiye oy vermeyeceğiz. Bu güne kadar oy verdik bize ne faydaları oldu?" diyorlar.

Bu dağ köylüleri kışın çok güçlük çekiyorlar. Kar yağıyor ve yollar kapanıyor. Bir hastaları olduğu zaman köylüler sırtlarında taşıyarak doktora götürüyorlar. Çoğu zaman bunu da yapamıyorlar. Bazı kadınlar doğum yaparken, bazı çocuklar kızamıktan ve zatürreden ölüyorlar. Çünkü ebe yok, ilaç yok. Bu köylerin birçoğunda ilkokul dahi yoktur.

Kahrolsun tefecilik

Göksun-Maraş

ÇAĞLAYANGİL'İN POLİTİKASI

Ben A. B. Devletlerinde Kalifornia Üniversitesinde öğrenciyim. İlerici bir arkadaşım sayesinde gazetenizin birkaç sayısını okumak fırsatını buldum. İşçi ve köylü sınıfının devrimci hareketlerini destekliyen; faşizme, emperyalistlere, sosyal emperyalistlere karşı mücadele veren derginizi ben ve buradaki diğer ilerici arkadaşlar sevinçle izliyoruz. Sizlere dışişleri bakanı İhsan Sabri Çağlayangil'in yaptığı son Amerika gezisi sırasında Los Angeles'de Türklerle yaptığı konuşmadan kısaca bahsetmek istiyorum.

Çağlayangil, Los Angeles'deki Türklere hitaben yaptığı konuşma sırasında hayal kırıklığı içersinde deydi. Amerikalı politikacılarla yaptığı görüşmelerden Amerikan hükümetinin silâh ambargosunu Türkiye'ye uygulamaya devam edeceği izlenimi edinmişti. Türk dışişleri bakanı, "ne kabahat ettik ki bize ambargo uyguluyorlar?" diyordu. Anlaşılan Çağlayangil bunun dışa bağımlı politika gütmenin sonucu olduğunu ya anlamıyor, ya da siyasi sebepler yüzünden anlamak istemiyordu.

Büyük bir olasılıkla Amerikan kongresi Türkiye'ye silah ambargosu uygulanmasına karar verecektir. Bunun Türkiye'deki Amerikan hayranlarına, emperyalizme uşaklık edenlere ve dışişleri bakanımıza ders olmasını temenni ederim.

Metin Akpınar
Kalifornia U. S. A.

EMİROĞLU KÖYLÜLERİNİN ÖZELEŞTİRİSİ

Biz Emiroğlu köylüleriyiz. Daha önce dergimize gönderdiğimiz mektuplarda hatalarımız ve eksikliklerimiz oldu. Bunu sonradan kavradık. Özeleştirimizi yapma ve bütün halka duyurma gereğini duyduk.

Bundan önceki mektuplarımızda ağa yaltakçılarını, ağanın en sadık uşaklarıyla, ağayla daha az ilişkileri olanları, hatta ağanın işinde çalışanları bile aynı kefeye koyduk. Aynı düşman gördük. Bu, bizim bizden olmayan herkesi düşman görmemizden ileri geliyordu. Böyle bir düşüncenin hatalı olduğunu, ağayla daha zayıf ilişkileri olan insanları ağaların safına itmek demek olduğunu daha sonradan kavradık. Esas ağanın uşaklığını yapanlar şunlardır: Mamo Kılınçoğlu, Ali Sungur, Musto Yaraşır.

Bunun dışında ikinci bir eksikliğimiz: Mücadelemiz sadece toprak mücadelesi değildir. Aynı zamanda bağımsızlık mücadelesidir de. Vatan satıcısı, milli hain MC iktidarını ayakta tutan toprak ağalarına karşı sürdürdüğümüz mücadelemiz Amerika ve Rusya'yı da hedef almaktadır.

Emiroğlu Köylüleri,
Pazarcık, Maraş

BİZ KADINLAR HEM ÜLKENİN HEM DE KENDİMİZİN KURTULUŞU İÇİN MÜCADELE EDİYORUZ

Bizler Emiroğlu köyü kadınlarıyız. Halkın Sesi dergisini devamlı okuyoruz. Sizlerden derginizden kadınlar hakkında yazılara yer vermenizi istiyoruz.

Biz köylü kadınları, mücadelelerde en ön saflarda yerimizi aldık. Erkeklerimizle omuz omuza mücadele ettik. Jandarma dipçiğine, komando baskısına göğüs gerdik. Köyümüzde bazı kadınlarımız mücadeleci bir ruha sahip oldukları, mücadele etmek istedikleri halde kocaları tarafından engellenmeye çalışılıyor. Öyle kadınlarımız var ki, örneğin bizim köyde kitle toplantılarının kendi evinde olmasını istediği halde kocası karşı çıkmış, bunu engellemişti. Bir kadın ise kocasına gereken cevabı verdi. "Eğer bir daha böyle yaparsan senden boşanırım" dedi. Bu durumda olan birçok köylü kadınımız var. Biz kadınlar hem hakim sınıfların baskısı hem de erkek baskısı altındayız. Hem kendi kurtuluşumuz hem de ülkemizin kurtuluşu için mücadele etmeye kararlıyız.

Kadın-erkek eşitliği istiyoruz.

Emiroğlu köyü kadınları

MİLAS YANGIN İŞÇİLERİ ÜZERİNDEKİ BASKILAR

Bizler Milas Orman İşletmesine bağlı Beypınarı mevkii orman yangın söndürme ekibinde çalışan 20 işçiyiz. Beş aylık mevsimlik işçi olarak çalışıyoruz. Görevimiz milli servet olan ormanları yangın tehlikesine karşı korumaktır. Ama görevlerimiz arasında inşaatlarda kalıp sökmek, taş ve tuğla taşımak, telefon direği dikmek, sahil kenarı olan Güvercinlik Orman Lojmanlarında kireç söndürmek, çimento taşımak, efendilerimizin rahat denize girmesi için plajın taş ve çöplerini temizlemek, tuvalet çukurlarını kazmak gibi işler de var. Bunlar da milli servetlerimizin korumasına giriyor?

İşe girerken sendikaya ve sigortaya kayıtlı olacağımızı söylediler. Merkezi Zonguldak'ta olan Orman-İş adlı sendikaya kayıt olduk. Sendika temsilcisi asgari ücret olan 60 liranın üzerine 10 lira yemek zammı ve 12.50 lira toplu sözleşme parasıyla birlikte günde toplam 82.50 lira vereceklerini söyledi. Ama kesintilerden sonra elimize geçen net ücret 43.50 liradır. Bir işçiden kesilen para, işçinin eline geçen paradan daha fazladır. Ayda elimize 1600 lira geçiyor. 1861 lira ise kesiliyor. İşverenin ödemesi gereken sigorta primini de işçilere ödetmektedirler.

Biz yangın işçileri şehrin 15 km. dışında, tuvaletsiz, mutfaksız, elektriksiz 24 saat görev başındayız. Haftada bir gün bile iznimiz yok. Soğuk ve yorgunluk bizi bitkin duruma getiriyor. Bir pikaba 20 kişi üst üste binerek işe gideriz. En ufak bir kazada 20 kişinin canı söz konusudur. Bütün bunlara karşı direnirsek işverenin işten atma tehdidiyle karşılaşıyoruz.

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

AĞA-PATRON KALLEŞTİR, İŞÇİ KÖYLÜ KARDEŞTİR!

Beypınarı
Milas Orman Yangın
İşçileri

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: Hüseyin Karanlık / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Kemal Doğan / YÖNETİM YERİ: Yeniçeriler Cad. Çağlar Han. 45/2, Çemberlitaş-İSTANBUL / Baskı: Daly Web Ofset / ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL. altı aylık: 65 TL. /Yurtdışı yıllık 200 TL., altı aylık 100 TL. / İLAN ŞARTLARI: Santimi 30 TL. / YAYIN İLANLARI: 100 TL. / GENEL DAĞITIM: TÜR-DA / EGE DAĞITIM: TÜR-DA. ANKARA DAĞITIM: Fikri Nigiş.

Mizancı Murat ve Hasan Tahsin

(Baştarafı 1. sayfada)

rının tutumunu uzun uzun anlatıyordu. ABD etkisinin ağır bastığı döneme gelince, bir kaç yıl öncesine kadar uzanan bol sayıda örnek vermek mümkündür. Davetiye dağıtımı o zaman ABD konsoloslukları tarafından yapılıyordu. O dönemin Amerika ziyaretçilerini sayarsak, bugün hâlâ tanınan bir kısım aydının da yer aldığı uzun bir liste oluşturmak mümkündür. Hatta Amerikan gizli servislerinin etki altına alınmasını gerekli gördükleri aydınlar hakkında düzenledikleri bir liste açıklanmıştı. Burslar, uçak biletleri, bayramlara davet edilen gazeteciler, Amerika'da konser veren sanatçılar, Rotari Klüp davetlerinde fikir alışverişi, bütün bunlar Amerikan etkisinin sıkı olduğu dönemin sahneleriydi. O zamanlar kimi aydın çevrelerde bunlar hiç de yanlış, hatta ayıp davranışlar sayılmıyordu. Nasıl bugün, aynı çevrelerde Moskova Radyosundan en saldırgan emperyalistin reklamını yapmak yurtseverliğe aykırı sayılmıyorsa.

Osmanlı kapıkulluğundan gelen bu kötü gelenekler bir kısım ilerici bilinen aydın arasında sürüp gitmektedir. Bazıları Osmanlı devrinin Mizan gazetesi yazarı Murat gibidir. Emperyalist işbirlikçisi Abdülhamit'in kendisine verdiği bir köşk ve para karşılığında, karşı tarafa geçen bu önde gelen Jön Türkü örnek alanlar her dönemde olmuştur.

Her dönemde burjuva aydın kuşağı, kendi içinden ilerici çabalarıyla tanınmış bazı isimleri ön plana çıkarmıştır. Ne var ki bir sonraki dönemde bu aydınların bir kısmı gericileşmiştir. Daha sonra yeni bir ilerici aydın kuşağı ve bu kuşağın yeni isimleri ortaya çıkmıştır. Bu gelişme toplumsal hayatımızın tarihinde son iki yüzyılda sürüp gitmiştir.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında İsmet Paşa faşizmine karşı mücadele veren aydınların bir kısmı sonradan Menderes faşizminin kalemşörları olmuşlardı. Yine Menderes'lere karşı mücadele eden bir kısım aydının da sonu acıdır. Bundardan Turan Feyzioğlu, Bedii Faik ve Metin Toker gözümüzün önünde duran örneklerdir. 1960' tan sonra, halk yığınlarının Amerikan emperyalizmine ve gerici iktidara karşı mücadelesinin etkisiyle, yeni bir aydın kuşağı oluştu. İlerici fikirler savunan bazı isimler parladı. Şimdi 70'lerin sonuna doğru bu kuşağın içinden de bazılarının döküldüğünü görüyoruz. Sovyet sosyal-emperyalizmine teslimiyetçilik eğilimi, son dönemin aydınlarından bazılarının ilerici niteliklerini ortadan kaldırmaktadır.

1960' sonrası aydın kuşağının bir kısmı darbecilikten, burjuva parlamentoculuğundan etkilenmekteydi. Hakim sınıf kliklerinden birine dayanma bu dönemde bazı aydınların kapıldığı bir siyasi çizgiydi. Halktan kopukluğu beraberinde getiren bu siyaset, kimilerini ilerici amaçlardan soğuttu. Bazıları kısa zamanda mevki elde etme yollarına saptılar, hakim sınıfların bir parçası haline geldiler. Bir bölümü, burjuva partilerin uzmanlarını ya da mebus adaylarını oluşturdu. Özellikle darbeciliğin 12 Mart'tan sonra iflas etmesiyle yeni ve en tehlikeli olan eğilim ortaya çıktı. Sosyal-emperyalizme teslimiyet eğilimi, burjuva aydınlarının bir bölümünü bugün kuvvetle etkilemektedir.

Bazıları için Sovyet dostluğu, hem ilerici görünmenin hem de emperyalistlerin koltuğunda iktidara ilerlemenin kolay yoludur. Bunlar Sovyetler Birliği'nin gerçek niteliğinin henüz yeterince kavranmamış olmasından yararlanmaktadır. Yaptıkları iş, Amerikan emperyalizmine Rus taraftarlığı adına karşı çıkarak ilerici görünmek ve maskelerini korumaktır.

Aydın kesimin önemli kısmı ise henüz uyanmamıştır. Bunlar, Rusya'nın emperyalist emellerini kısmen görmektedirler. Fakat yine de, ya tahlike nin büyüklüğünü kavramamaktadırlar, ya da ona karşı çıkacak cesareti gösterememektedirler. Bunlar için bir yanda yurtseverlik vardır, diğer yanda Rusça'ya çevrilen kitapları, Bir yanda devrimcilerle birleşmek isteği vardır, diğer yanda Rusya'nın adamı olarak bildikleri revizyonistlerin şirretliğinden duydukları korku. Bir yanda devrimci düşünceyi savunma isteği vardır, diğer yanda yeni anti-komünizm şampiyonu revizyonistlerden "maocu" damgası yeme kaygusu. Bazıları ise, revizyonistlerin kendilerine CİA ajanı yaftası asma tehdidine boyun eğiyor ve sosyal-emperyalizme karşı mücadeleden çekiniyorlar. Çünkü revizyonistler yeni Çarlara uşaklığı kabul etmeyen herkese bu tehdidi yöneltmektedirler. Hâlâ bir kısım ilerici aydın samimi olarak ABD ve MC'ye karşı mücadelede Yeni Çarlar ve revizyonistlerle ittifakın gerekli olduğuna inanmaktadırlar.

İşte, bazı aydınların bugünkü durumu kısaca budur. Bunların emperyalistlere sırt dayama eğilimlerinin kaynağı neredir? Şüphesiz, söz konusu olan kişilerin karakterleri değildir. Önemli olan, onların eğilimlerinin sınıfsal özüdür.

Aydınların seçkin kesimi, genellikle burjuvaziden gelmedir. Ya da bu sınıfın eğitimini almış. buna uygun özellikler kazanmışlardır. Ülkemizin yapısının bir sonucu olarak, aydınların çoğu emperyalizme ve feodalizme karşı ilerici bir tutum almaktadır. Fakat, bu aydınlar emekçi halkla birleşmedikleri sürece yalpalamalar kaçınılmaz olmaktadır.

Emperyalizme teslim olan, büyük devletlere dayanma eğilimi taşıyan aydınların en önemli zaafları halka yabancı olmalarıdır. Halka güvenmemek, halka dayanmamak, onları hakim sınıfların ve emperyalistlerin kampına sürüklenmek tehlikesiyle yüzyüze bırakmaktadır. Diğer yandan bazılarının tuzları kurumaya başlamış ve bunlar düzenin içinde feda etmeye yanaşmadıkları mevkiler kazanmışlardır. Bu mevkileri korumak isteği, bu unsurların devrimci değişikliklerden ve halktan korkmalarına neden olmaktadır. Sovyet sosyal-emperyalizminin reklamını yaptığı sahte sosyalizm bu eğilimlere uygun düşmektedir.

Bugünkü Sovyet yanlıları geçmişin İngilizci, Fransızcı, Almancı paşalarının, sanat ve siyaset adamlarının takipçileridir. Fakat bir de, tarihte şanlı bir ad bırakan devrimci aydınların izinden gidenler vardır. Aydınlar için de, emperyalist devletlere sırt dayama eğiliminde olanlar, aslında bir avuçtur. Bütün halkımız gibi, ilerici aydınlar da sosyal-emperyalistlerin gerçek yüzünü her gün biraz daha kavramaktadırlar. Tereddüt içinde olanların da mücadele azmi gelişmektedir.

Halkımızın iki süper devlete karşı gelişen mücadelesi, yeni bir aydınlar kuşağı yaratacaktır. 1970'lerin sonu, sosyal-emperyalizme ve revizyonizme cesaretle karşı çıkan, yurdunun bağımsızlığı, halkının özgürlüğü için azimle ileri atılan yeni aydın kuşağının doğuş yılları olacaktır.

Halkımız geçmişte vatan satıcılığına kalkışan aydınları nefretle anmaktadır. Bağımsızlık ve hürriyet kahramanları ise hâlâ halkın gönlünde yaşamaktadır. Bir avuç şerefsiz, Kurtuluş Savaşında İngiliz uşaklığı yapan Ali Kemal gibilerinin yolunu izleyebilir. Fakat, büyük yurtsever çoğunluk düşmana ilk kurşunu sıkma cesaretini gösteren Hasan Tahsinlerin yolundan yürüyecektir.

Yurdumuz geri bir ülkedir. Bu bakımdan ilerici aydınlar halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde önemli bir rol oynayacaklardır. Halka tepeden bakan, şöhret ve mevki peşinde koşanlar değil, halkla birleşen ve halkın bir parçası olanlar yarının devrimci Türkiyesinin yaratılmasına katkıda bulunmuş olacaklardır.

Halkımızın bağımsızlık ve devrim geleneği zengindir. Ülkemiz büyük ve kaynakları geniş bir ülkedir. En son ABD emperyalizmine karşı mücadelede kararlılığını ispat etmiş olan halkımız, sosyal-emperyalistlere de boyun eğmeyecektir. Her iki milliyetten Türkiye halkı, ülkesine el uzatacak bütün düşmanları yere serecek güçtedir. İlerici aydınlar halkımıza güvenmeli, milli teslimiyetçiliğe kararlılıkla karşı çıkmalıdırlar.

Aydınlar, bağımsızlık ve özgürlük için proletarya hareketinin bayrağı altında toplanmalıdırlar. Aydınların, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine en tutarlı bir şekilde katılmaları ancak devrimci proletaryanın ideoloji, siyaset ve taktiklerinin uygulayıcıları olmalarıyla mümkündür.

Bütün aydınları, Mizancı Muratlara karşı mücadeleye ve Hasan Tahsinlerin anısını örnek almaya çağırıyoruz.

HALKIN SESİ

GEÇEN HAFTADAN SEÇTİKLERİMİZ

• DGM'YE DP'NİN DE İTİRAZLARI VAR

Demokratik Parti Genel Başkanı, DGM'lerle ilgili olarak kendilerinin de itirazları olduğunu, hakimlerin seçimi ile ilgili maddelerde adaletsizlikler gördüklerini belirtti.

• TÜRKLER - ERTÜRK - MERİÇ KLİĞİ BAŞKANLARININ YOLSUZLUKLARINI GİZLEMEYE ÇALIŞIYOR

Basında DİSK Başkanı Kemal Türkler'in milyonlara ulaşan mal varlığına ilişkin belgeler yayınlandı. DİSK'in başındaki diğer revizyonistler ve Türkler, önce bunların Nail Sülekoğlu adlı birine ait olduğunu iddia etti. DİSK Ajansı, Kemal Türkler'in bu iddialarını yayınladı. Daha sonra, Nail Sülekoğlu'nun Türkler'in kardeşi olduğu, Türkler'in soyadını değiştirmiş bulunduğu ispatlandı. Ayrıca, daire, dükkan ve apartmanların Türkler'e ait olduğuna ilişkin yeni belgeler yayınlandı. Türkler, mal varlığının bir kısmını düzenlediği bir basın toplantısında itiraf etmek zorunda kaldı. Basında, Türkler'in bu kadar emlâka nasıl sahip olduğu soruları ortaya atılmaktadır. Bir kısım ilerici bilinen basın ise, bu konuda hâlâ susmaktadır.

• BEDİİ FAİK'İN PATRONLARA ÖĞÜDÜ

Bedii Faik, 19 Ekim günü Son Havadis Gazetesinde 'Hâlâ mı Uyku" başlıklı yazısında aynen şöyle diyor:

"Fabrikanın Genel Müdür Yardımcı Beyefendi övünmüşler:

"-Kanunsuz direnişten sonra hiç kimsenin işine son vermedik"

"...İyi halt işlemişsiniz efendim. Türk işvereni...hâlâ uyanmamışsa Komünizmin kızıl kucağında uyanacak demektir."

• BÜYÜK BURJUVAZİDEN REVİZYONİSTLERE ÖVGÜ

Milliyet'te Abdi İpekçi revizyonistleri övüyor. Proletarya diktatörlüğünü savundukları için devrimcileri "çağdışı" olmak ve "geri kalmakla" suçluyor. İpekçi, Rusya'nın bile artık sosyalist olmadığı noktasına değinerek "yıllardır Komünizm rejimiyle yönetilen ülkelerde başlayan değişiklikler" dem vuruyor.

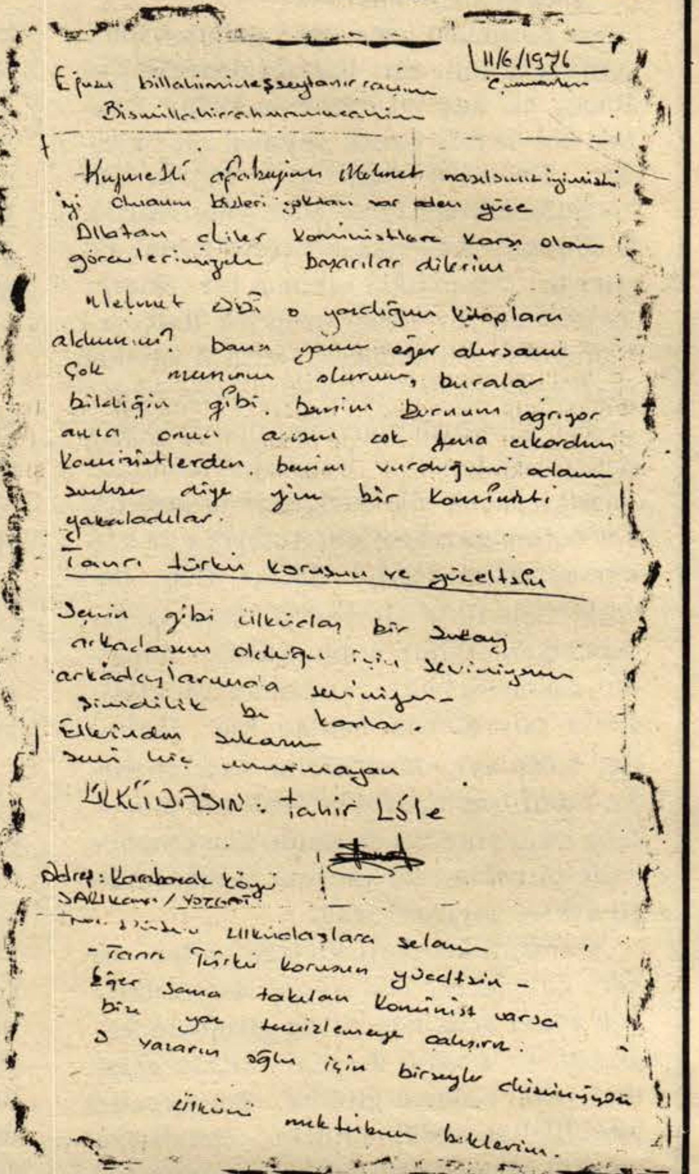
Faşistlerin Yeni Bir Suç Delili

Yayınladığımız belge, Tahir Lüle adlı Ülkü Ocaklı komandonun bir subay arkadaşına gönderdiği mektuptur. Mektupta özellikle şu satırlar dikkati çekmektedir:

"Komünistlere karşı olan görevlerinizde başarılar dilerim... vurduğum adamın suçlusu diye yine bir Komünisti yakaladılar.

... eğer sana takılan bir Komünist varsa bize yaz temizlemeye çalışırız. ... o yazarın oğlu için bir şey ler düşünüyoruz."

Görüldüğü gibi, mektup ta Tahir Lüle işlediği suçları ve cinayet plânlarını açık açık anlatmaktadır. Tahir Lüle'nin Karabacak köyü, Sarıkaya, Yozgat şeklindeki açık adresi de mektubun içinde bulunmaktadır. Mektup, bir avuç eli kanlı faşistin işledikleri suçların yeni bir delilidir. Bunlar, devlet ve güvenlik kuvvetleri tarafından korunmakta, ellerini kollarını sallayarak serbestçe dolaşmaktadırlar. Halkımız, faşist katillerden hesap soracaktır.

11/6/1976
Cumartesi

Eşhedü billahilmineşşeytanirracim
Bismillahirrahmanirrahim

Kuyucaklı ağabeyim Mehmet nasılsınız iyimisin iyi olmanı [illegible] var eden yüce Allahtan diler Komünistlere karşı olan görevlerinizde başarılar dilerim

Mehmet abi o yazdığım kitapları aldınmı? bana yaz eğer alırsanız çok memnun olurum, buralar bildiğin gibi. benim burnum ağrıyor ama onun acısını çok fena çıkardım Komünistlerden. benim vurduğum adamın suçlusu diye yine bir Komünisti yakaladılar.

Tanrı türkü korusun ve yüceltsin

Senin gibi ülküdaş bir subay arkadaşım olduğu için seviniyorum arkadaşlarımda seviniyor.

Şimdilik bu kadar.
Ellerinden sıkarım
seni hiç unutmayan

ÜLKÜDAŞIN: Tahir Lüle

Adres: Karabacak köyü
SARIKAYA / YOZGAT

[illegible] ülküdaşlara selam
-Tanrı Türkü korusun yüceltsin-
Eğer sana takılan Komünist varsa bize yaz temizlemeye çalışırız.
O yazarın oğlu için birşeyler düşünüyoruz
Ülkücü mektubunu beklerim.

Sarıbahçe Mücadelesinin Dersleri

Sarıbahçe Köylüleri Mücadele Günlerinde...

Köyümüz olan Ceyhan'a bağlı Sarıbahçe köyünde 29/9/1976 günü sendikamız bir toplantı yaptı. Toplantıda sürdürülen toprak mücadelesinde şimdiye kadar yapılan hatalar, mevcut durum ve bundan sonra yapılacak işler tartışıldı.

Geçen çapa mevsiminde zengin köylülerle aramızda bir uçurum meydana getiren bir siyaset izledik.

Her bir şeyi, verdiğimiz toprak mücadelesine tabi kılacak iken, sendikal mücadeleyi ön plana aldık. Çapa yövmiyelerini 60 TL olarak ilan ettik. Zengin köylülere: "dışardan işçi getirtemeyeceklerini, getirtirlerse kendileri için kötü olacağını" belirttik. Talebimizi zengin köylüler ister istemez kabul ettiler. Çapa mevsimi sona erdikten sonra toprak mücadelesi kızıştı. Bu sefer zengin köylüler ne mücadeleye katıldılar ne yardımda bulundular ne de destekler göründüler. Hatta bir kisi ağalarla ittifaka bile gitti. Biz köylüler esas vuruşu büyük toprak ağalarına yapmalı, zengin köylülerle toprak ağalarının aralarındaki çelişkilerden yararlanmalı, mücadeleye onları da katmalı, en azından tarafsızlaştırma siyaseti izlemeliydik. İkinci olarak, çevre köylülerle ilişkilerimiz kısır kaldı. "Kendi işimizi kendimiz görürüz" anlayışındaydık ve içe kapanık bir mücadele yürüttük.

Fakat, bizim köy gibi İnceyir, Köröküzler, Büyük Camız Ağılı ve Yeşil Bahçe köylüleri üzerinde de ağa sömürüsü vardır. Bu köylüler mücadelemizi hararetle destekliyorlardı. Hep şunu söyledik: 'üzerinde mücadele yürüttüğümüz tarlayı elde edip öteki ağaların tarlalarına girelim hele, o zaman bizleri sözle destekleyen köylüler de harekete geçer". Bunun yanlış olduğunu anladık. Bu köylülerle toprak meselesini enine boyuna tartışmalıydık. Mümkün olan çabayı sarfetmeliydik. Ağalar hep bu köylerle birleşmemizden korktular. Bunun için İnceyir ve Köröküzlü köylülerine saldırı düzenlediler. Sonuç olarak çevre köylülerle ilişki kurmalı, en geniş köylü arkadaşlarla birleşmeli, verilen toprak mücadelesinin yalnız bizim mücadelemiz olmadığını, aynı zamanda kendilerinin de mücadelesi olduğunu, verilen mücadeleyi sözle değil de aktif olarak desteklemeleri gerektiğini belirtmeliydik. Üçüncü olarak üzerinde uzun zamandır mücadele yürüttüğümüz tarlaya ektiğimiz mahsulü kaldıramayışımız, ektiğimiz ekinin ağalar tarafından 300'e yakın jandarma ve komando tarafından sökülmesi, tekrar ektiğimiz kozanın da gene jandarma ve komando desteğinde sökülmesi bir kısım köylü arkadaşı karamsarlığa ve yılgınlığa sevketti. "Ektiğimiz sökülüyor, emeklerimiz boşa gidiyor" diyordu arkadaşlar. Oysa mücadelenin başında sayılıyoruz. Giderek, adım adım yürütece ğimiz doğru bir mücadele ile güçlenecek, ektiğimizi söktürmeyecek duruma da kavuşacağız.

Bir kısım arkadaşlar da: "Ektiğimizi söküyorlar. Bundan böyle ağalar eksin biz sökelim" diyorlardı. Bu düşünce de hatalıydı. Her şeyden önce biz köylüler, ekileni yok etmek için değil, toprağa kavuşmak için mücadele ediyoruz. Mücademiz ağaların, beylerin sömürüsüne son verip, hürriyete kavuşmak içindir. Bu mücadelemizde yalnız değiliz. Yurt çapında Amerika'ya Rusya'ya karşı yürütülen bağımsızlık ve toprak mücadelesinin bir parçasıyız.

Dördüncü olarak, başından beri mücadelenin içinde olan bir köylü arkadaşımız, kız kaçırma olayına karıştı. Olaydan sonra köyü terketti. Köyümüzün yerlisi olan bu kişi devrimci olarak biliniyordu. Kendisini tüm köylüye davranışlarıyla sevdirmişti. Devrimci bilinen bir kişinin böyle bir hata yaparak köyü terketmesi, zengin köylülerin devrimciler hakkında karşı propaganda yapmasına yol açtı.

Hatalarımız bunlar. Bütün bunları yazmamızdaki amaç, geçmişten ders çıkarmak, gemişte yapılan hataları tekrarlamamak içindir. Yürüttüğümüz mücadelenin daha sıhhatli ve başarılı olması içindir. Şimdiye kadar ağalara karşı yürüttüğümüz mücadele genel olarak başarılı oldu. Bütün güçlüklere karşı yılmadan mücadele ettik ve tarlayı ağalara teslim etmedik. Bundan sonra yapacaklarımızı şu şekilde sıralayabiliriz:

1- Köy içinde mücadelenin propagandasını yapmak. Bunun için toplantılar düzenlemek. (Her kişinin kendi çevresini etkilemesi)

2- Yeni mevsimde girişeceğimiz mücadele için bağış toplamak. (Özellikle bider bağışı)

3- Toprak ağalarına karşı, zengin köylülerin desteğini alacak bir siyaset izlemek.

4- Tüm çalışmaları toprak mücadelesine hizmet edecek şekilde yürütmek.

HALKIN KURTULUŞU ve MİLİTAN GENÇLİK YANLILARININ TUNCELİ MİTİNGİYLE İLGİLİ YAZISININ ELEŞTİRİSİ

27 Eylül 1976 tarihinde Tunceli' de DGM'yi protesto mitingi yapıldı. Mitingden önce ve sonra bazı hatalar yapıldı. Bunların tespiti gelecek mücadelelerde hatalarımızı en aza indirmek bakımından faydalı olacaktır. Bu hatalar şunlardır:

DGM' ler meselesi en azından iki aydır güncel bir mesele halindedi. ve devrimci dergiler DGM'lerin kapanması için mücadele çağrısı yapmaktadırlar. Durum böyle olduğu halde, buradaki devrimci arkadaşlar zamanında harekete geçemediler. DGM'ler yasası mecliste tekrar görüşüldüğü zaman devrimciler ve yurtseverler, "bir miting yapılmalı" dediler. Miting çalışmalarını bir hafta gibi dar bir zamana sıkıştırmaya çalıştılar ve miting yapıldı. Arkadaşların kafasına acele eylem fikri o kadar yerleşmiş ki, miting için bağış toplamayı ve propaganda yapmayı bir kenara bıraktılar. Hatta arkadaşlar, " halktan para toplayıp, halkı zor durumda bırakmayalım, bıktırmayalım" dediler. Arkadaşlar, halktan kopuk, halka dayanmayan anlayıştan sadece korsan eylem yapmayı anlıyorlar. Oysa acele eylem yapma halkı seferber etmeme anlayışı sol bir anlayıştır. Nitekim bir çok köyden yüzlerce köylü mitinge katılabilecekken miting geneklikle gençliği kapsamıştır. Yani mitinge sadece en ileri unsurlar katılmıştır.

İkincisi: Burada Kürt milliyetçisi fikirleri savunan arkadaşlar mitingden önce "burası Kürdistan'dır. burada Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye sloganını atamazsınız. Bizim esas meselemiz Türk hakim sınıflarına karşı mücadeledir" diyerek işi tehdit etmeye kadar vardırdılar. Nitekim miting sırasında, Halkın Sesi'ni satan arkadaşlara saldırdılar. Halkın Sesi dergisini yırttılar. Mitingden önce ise Halkın Kurtuluşu, Halkın Sesi, Militan Gençlik ve Yurtsever Gençlik dergilerinin görüşlerini benimseyen arkadaşlar eylem birliğine girmiş ve ortak sloganlar tespit etmişlerdi. Fakat milliyetçi fikirleri savunanların tehditleri karşısında Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik'in görüşlerini savunanlar "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Türkiye" sloganını atmayabiliriz dediler. Burada önemli olan hata bu arkadaşların sloganlardan tehdit sonucu vazgeçmeleri ve saldırganlara boyun eğmeleri. Halkın Sesi satanlara saldırıldığında tarafsız kalmalarıdır. Halkın Sesi ve Yurtsever Gençlik dergilerinin görüşlerini savunanlar bu gerici saldırıya göğüs germişlerdir. Bundan çıkardığımız dersler şunlar olmalıdır: Burada Kürt milliyetçisi fikirleri savunan ideolojik mücadele yerine açıkça saldırıya geçmişlerdir. Bunun için bütün devrimciler saldırılar karşısında birleşmeli ve saldırganları teşhir etmelidirler. Halkın Kurtuluşu ve Militan Gençlik dergilerinin görüşlerini savunan arkadaşlar şimdilik kendilerine bir saldırı gelmiyor diye bu tutumlarını ve uzlaşmacı tavırlarını terk etmelidirler. Ayrıca milliyetçi fikirler savunan arkadaşları da bir kere daha uyarıyoruz. Arkadaşlar fikirlerini kuvvet yoluyla kabul ettiremezler. Saldırılar devrimcilere ve halka değil, faşistlere ve revizyonistlere yarar.

Tunceli'den bir grup devrimci

HALKIN KURTULUŞU'NUN SİLVAN MİTİNGİYLE İLGİLİ YAZISININ ELEŞTİRİSİ

Halkın Kurtuluşu'nun 22. sayısında Silvan mitingiyle ilgili bir yazı yayınlandı. Yazıyı iki noktadan ele alıp eleştireceğiz.

Yazı Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan arkadaşların Kürt milliyetçiliği ile uzlaşmasını gösteren tipik bir örnektir.

Arkadaşların miting sırasındaki tavırları ve yazıdaki anlayışları bunun ifadesidir.

Miting sırasında bu arkadaşlar, revizyonistlerin Halkın Sesi ve Militan Gençlik görüşlerini savunan arkadaşlara saldırmalarına seyirci kaldılar. Yazdıkları yazıda da şunu iddia ediyorlar:"Revizyonizm ve maceracılık gibi özünde burjuva olan akımların ihanet çizgileri oldukları anlatılıp, sosyal-şovenizmle birlikte lanetlendi. " Söylenenler gerçeğin tam tersidir. Mitingde devrimci sloganların atılması engellendi ve zorbalıkla bastırıldı. Devrimcilerin taşıdığı bez pankartlardan biri yakıldı. Rus sosyal-emperyalizmine karşı sloganları ihtiva eden diğer pankartların açılması zorbalıkla engellendi. Kamyonla mitingden dönen devrimcilere slogan attıkları için saldırıldı. Revizyonizme ve Rus sosyal-emperyalizmine karşı tek bir sesin çıkmaması için gayret sarfedildi. Bütün bunların başını revizyonistler çektiler. Kürt devrimcileri de yapılan saldırıları tasvip etmediler. Fakat bu duruma seyirci kaldılar. Bu hava mitinge başından sonuna kadar hakim olan havaydı.

Bu mudur revizyonizmin lanetlenmesi? Bu ne biçim lanetlenmedir ki revizyonizmin can düşmanı olan devrimciler saldırıya uğruyor. Bu revizyonizmin lanetlenmesi değil yüceltilmesidir. Evet Kürt halk kitleleri uygulanan milli zulme ve asimilasyon politikasına duydukları tepkiden dolayı coşkun bir şekilde mitinge katıldılar. Kitlelerin tepki göstermesi yeterli değildir. Önemli olan bu tepkinin doğru bir yola sevkedilip çedilmediğidir. Nitekim bugün Rus uşağı sosyal-faşistler.Kürt ve Türk halklarının Amerikan emperyalizmine ve faşizme karşı duyduğu muazzam tepkiyi Rus sosyal-emperyalizminin yayılma emellerine alet etmek için uğraşıyorlar. Silvan'daki mitingte revizyonistler, Kürt halk kitlelerinin tepkisini kendi amaçlarına alet etmeye çalıştılar. Önemli olan bunu görmektir. Halkın Kurtuluşu' nun uzlaşmacı siyaseti ise bunun görülmesini engelliyor.

Şu gerçek iyice kavranmalıdır: Bugün iki süper devlete ve özellikle savaşın esas kaynağı olan Rus sosyal-emperyalizmine karşı mücadele iki halkın birliğinden geçmektedir. Ulusal hakların eşitliği temelinde halkların birliğini savunmak bugün meselenin canalıcı noktasıdır. Bunu kavrayamamak ise son tahlilde revizyonizme hizmet eder.

Yazı ile ilgili olarak ikinci eleştirimiz ise şudur:Biz devrimciler, ulusal meseleyi "Var olan düzenin değiştirilmesi genel meselesinin bir parçası (Stalin) olarak ele alıyoruz. Milli meselenin çözümüne bu açıdan yaklaşırız. Halkın Kurtuluşu'nun yazısında ise bu anlayışın zerresi bile yoktur. "Miting küçük eksikliklere rağmen birlik ve başarı içinde sürdürüldü" diyor. Halkın Kurtuluşu Rus sosyal-emperyalizmine karşı çıkılmamasını, halkların ortak mücadelesinin savunulmamasını ve proletaryanın önderliğinin sözünün edilmemesini (bunu kendileri de yazıyorlar) "küçük eksiklikler" olarak görüyorlar. Geriye büyük başarılar olarak Kürt halkının milli zulme karşı duyduğu tepkiden yararlanarak sosyal-emperyalizme teslimiyeti yayma, iki milliyetten halkın ortak mücadelesine karşı çıkma ve proletaryanın önderliğini reddetmek kalıyor. Yazının mantığının başka bir yere varması imkansızdır.

Milli meseleyi tek başına ve mutlak bir şeymiş gibi ele alırsak kaçınılmaz olarak Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerine varırız. Gerçi Halkın Kurtuluşu'nun görüşlerini savunan arkadaşlar bu konuda bizimle hemfikir olduklarını söylemektedirler, ama uzlaşmacı siyaset, devrimci siyasetleri savunmadaki cesaretsizlik onları pratikte milliyetçilerle aynı yere götürüyor.

Türkiye'de de milli meselenin esası emperyalizme ve feodalizme karşı mücadeledir. Milli meselenin çözümü bu şekilde ele alınmalıdır. Milli meseleyi tek başına alıp, "ne olursa olsun ayrılma doğrudur" şeklinde yaklaşmak yanlıştır ve bu görüş bugün Kürt milliyetçileri arasında yaygındır. Aynı anlayış, Halkın Kurtuluşu'nun 1920 yılındaki işbirlikçi Kürt Teali Cemiyetinin isyanını olumlu olarak görmesine sebep olmaktadır. Bu anlayış Kürt köylü ve işçilerinin değil emperyalistlerin ve gericilerin işine yarar.

Bir Devrimci

Elazığ Olaylarının Dersleri:

HAKLI BİR ZEMİNDE MÜCADELE ETMELİ HALKA DAYANMALIYIZ

Elazığ'daki son olaylar üzerinde durmak ve bunlardan gerekli dersleri çıkartmak buradaki bütün devrimci arkadaşların görevidir.

Olaylar faşistlerin bir arkadaşa sopa ve zincirlerle saldırmalarıyla başladı. Polis saldırganlara dokunmayıp, saldırıya uğrayanları karakola götürdü. Daha sonra saldırıya uğrayanlarda n ikisi mahkemeye sevkedildi. Mahkeme suçsuz bularak serbest bıraktı. Adliyenin etrafını saran faşistler yeniden devrimcilere saldırdılar. Çıkan çatışmada faşist Melih Kunter vuruldu. Faşistler bunu bahane ederek şehirde tahrip hareketlerine giriştiler.

Bu gelişmeler karşısında devrimciler ilk saldırının olabileceği yerde toplandılar. Fakat eylem birliğine gitme ve ne yapacaklarını planlı bir şekilde tespit etme kararı almadılar. Bu sırada faşistler güçlerini toplamışlardı. Polis olay yerini sarmıştı. Halkın durumdan haberi yoktu. Bunu tespit eden arkadaşlar:" Buradaki halka durumu anlatalım, onları faşistlerin saldırısına hazırlayalım. Mahallelere arkadaş gönderip buraya güç yığalım. " Bu önerilere bazı arkadaşlar "Siz kitleyi pasifize ediyorsunuz. faşistler buralara saldıramaz, biz zaten halkı uzun vadede hazırlayacağız ama şimdi mutlaka bir şeyler yapmamız gerekir. " cevabını verdiler. Sonra bu görüşün hatalı olduğunu kabul ettiler. Daha sonra gruplar halinde dağılarak halka durum anlatıldı.

Çok kısa bir zaman sonra faşistler sopa bıçak ve silahlarla saldırdılar. Fakat karşılarında kuvvetli bir direniş gördüler. Faşist saldırı kırıldı. Halk, mücadelenin ihtiyaçlarını karşılamak için hiç bir fedakarlıktan çekinmedi.

Bu mücadelenin olumlu ve olumsuz yönlerini şöyle tespit ettik:

Olumlu yönleri: Mücadele haklı bir zemin üzerinde yürütüldü. Bu, halkın desteğiyle daha da sağlamlaştı. Faşistlere karşı derli toplu mücadeleye girişmek saldırıların kırılmasında etkili oldu. Bizzat bu olay maceracı önerileri mahkum etti. Mücadelede dayanacağımız biricik gücün halk yığınları olduğunu gösterdi.

Zaaflarımız: Halkı mücadeleye seferber edebilmek için yeterli çaba gösterilmedi. Mücadelenin başında ve sonrasında maceracı eğilimler çıktı. Bunlar giderilmeseydi mücadele kesin yenilgiye uğrayacaktı. Halkı siyasi olarak aydınlatma görevi yerine getirilmedi.

Faşistler yeniden saldırılara geçecekler- dir. Bunun için ;

Dağınıklığı gidermeli, anti-faşist eylem birliğini güçlendirmeli ve kitle örgütleri kurulmalıdır.

Ayrıca Devrimci Gençlik dergisinin görüşlerini savunan arkadaşların tavrları üzerinde durmak istiyoruz. Son mücadele, onların maceracı ve halka güvenmeyen fikirlerini bir kere daha açığa çıkardı.

İkinci olarak CHP'nin tavrı üzerinde durmak istiyoruz. CHP il teşkilatı olayların çıkış nedenini bildiği halde faşistleri hedef almadı. Olayın pavyon kavgasından çıktığı yalanını yaydı. Elazığ'daki halk CHP'nin bu tutumunu kınıyor. CHP faşizmle uzlaşmaya son vermelidir.

Elazığ'lı devrimciler

Devrimin, Emperya
En Zayıf Halkasında G

Halkın Kurtuluşu dergisi, Ege'de savaş tehlikesinin yükseldiği sırada şöyle yazdı:

"Eğer bir savaş patlarsa, her iki ülke de yıkıma sürüklenecek, zaten son derece zayıf bir ekonomiye sahip olan Türkiye ve Yunanistan'da hızla devrimci bir durum oluşacak,"(sayı 18, 16 Ağustos 1976)

Halkın Kurtuluşu'nun denebilir ki en temel hatası proletarya devriminin mahiyetini kavramamış olmasıdır. Bu arkadaşlar, yaşadığımız çağda devrimin emperyalist cephenin en zayıf noktasından yarılması sonucu gerçekleşeceğini anlayamamışlardır. Bu yüzden onlar, yalnız ülke hakim sınıflarını hedef alıyorlar. Türkiye ile Yunanistan arasında çıkacak bir savaş sonunda bu iki ülke ekonomisinin yıkıma uğramasıyla "hızla devrimci bir durum oluşacağını"ileri sürüyorlar.

Lenin'in görüşlerine karşı yarım yüzyıl önce Buharin tarafından da savunulan bu tezi, Stalin şöyle eleştirmişti:

> "Hiç bir zaman 'emperyalist zincir en zayıf halkasından kopar' tezi ile Buharin yoldaşın 'emperyalist zincir milli iktisadın en zayıf olduğu halkadan kopar' tezi arasına eşit işareti konamaz. Neden? Çünkü ilkinde söz konusu olan, yarılması gereken emperyalist zincirin zayıflığı, yani emperyalist güçlerin zayıflığı iken, Buharin yoldaşta mesele, emperyalist zinciri yarmak zorunda olan ülkenin iktisadi sistemindeki zayıflık, yani anti-emperyalist güçlerin zayıflığıdır. Bu, hiç bir şekilde aynı şey değildir. Dahası, bunlar birbirinin tamamen zıddı olan iki tezdir." (1)

Devrim, Stalin'in açıkça belirttiği gibi "zayıf olan ekonomisi savaşla yıkıma sürüklenen" ülkede değil, emperyalizmin temellerinin en zayıf olduğu ülkede gerçekleşecektir. Yaşadığımız proletarya devrimi çağında, tek bir ülkede devrimi mümkün kılan olgu, ezilen ülkeler arasındaki çelişme ve savaşlar değil, dünya emperyalist sisteminin bütünündeki çelişmelerdir. Çünkü bu çelişmeler, dünya emperyalist cephe zincirini zayıflatmakta ve bu zincirin belli bir ülkede yarılması için elverişli şartları yaratmaktadır.

Lenin, emperyalizm çağında proletarya devrimini ele alış şeklinin değiştiğini ayrıntılı olarak tahlil etmişti. Stalin, Leninizmin İlkeleri'nde bu tahlili çok güzel bir şekilde özetledi. Bu özeti, bütün devrimci arkadaşların yeniden incelemesi için buraya aynen alıyoruz:

> **"Eskiden proletarya devriminin şartlarının tahliline genel olarak şu ya da bu ülkenin iktisadi durumu açısından yaklaşılırdı. Bugün artık bu yöntem eskimiştir. Bugün bu meseleye bütün ülkelerin ya da ülkelerin çoğunluğunun iktisadi ilişkileri açısından, dünya ekonomisinin durumu açısından yaklaşılmalıdır, çünkü tek tek ülkeler ve tek tek milli ekonomiler kendi kendine yeten birimler olmaktan çıkmışlar, dünya ekonomisi diye adlandırdığımız tek bir zincirin halkaları haline gelmişlerdir; çünkü eski "uygar" kapitalizm emperyalizme dönüşmüştür ve emperyalizm dünya nüfusunun ezici çoğunluğunun bir avuç 'ileri' ülke tarafından mali boyunduruk ve sömürge baskısı altına alındığı bir dünya sistemidir.**
>
> **"Eskiden tek tek ülkelerde, daha doğrusu şu veya bu gelişmiş ülkede proletarya devriminin objektif şartlarının varlığı veya eksikliğinden söz etme adeti vardı. Bugün bu bakış açısı artık eskimiştir. Bugün bütün emperyalist dünya ekonomisi sisteminde devrimin objektif şartlarının varlığından bir bütün olarak söz etmek gerekir. Eğer bu sistem bir bütün olarak devrim için olgunlaşmışsa veya daha doğrusu olgunlaşmış olması nedeniyle, sanayi bakımından yeterince gelişmemiş bazı ülkelerin bu sistem içinde yer alması, devrim için aşılmaz bir engel oluşturamaz."**
>
> **"Eskiden şu veya bu gelişmiş ülkedeki proletarya devriminden, sermayenin şurdaki veya burdaki milli cephesi ile karşı karşıya duran ve bu cephenin zıddını oluşturan tek başına bir alan olarak söz etmek adetti. Bu bakış açısı bugün artık eskimiştir. Bugün dünya proletar devriminden söz etmek gerekir, çünkü sermayenin milli cepheleri, bizim emperyalizmin dünya cephesi olarak adlandırdığımız bütün ülkelerin devrimci hareketinin genel cephesinin karşısına çıkarılan tek bir zincirin halkaları haline geldiler.**
>
> **"Eskiden proletarya devrimi sadece o ülkenin iç gelişmelerinin bir sonucu olarak ele alınırdı. Bugün bu bakış açısı eskimiştir. Bugün proleter devrimini ilk elde emperyalizmin dünya sistemindeki çelişmelerin gelişmesinin bir sonucu olarak, emperyalist dünya cephesi zincirinin şu veya bu ülkede kopmasının bir sonucu olarak ele almak gerekiyor." (2)**

Stalin'in bu çok önemli özeti bize şunları öğretmektedir:

1. Devrimin şartlarını, yaşadığımız ülke ekonomisiyle sınırlı olarak değil, bütün dünya ekonomisi açısından, özellikle emperyalist sistemin düzgün bir tahlilini yaparak incelemeliyiz.

2. Devrim,tek tek ülkelerdeki cepheleşmenin bir sonucu değil,dünya emperyalist cephesi ile bütün ülkelerin devrimci hareketlerinin genel cephesi arasındaki mücadelede, emperyalist cephe zincirinin bir ülkede yarılması sonucudur. Başka bir deyişle,devrim belli bir ülkenin sadece iç çelişmesinin sonucu değil, dünya emperyalist sistemdeki çelişmelerin keskinleşmesinin sonucudur.

Lenin'in proletarya devrimi teorisi, devrimin hangi ülkede gerçekleşeceği sorusunun cevabını şöyle vermektedir:

> **"Bu yarma hareketi, büyük bir ihtimalle, emperyalist cephe zincirinin en zayıf olduğu, yani emperyalizmin en zayıf temellere sahip olduğu ve devrimin daha kolay gelişebileceği noktalarda ve ülkelerde gerçekleşecektir." (3)**

DEVRİM NEREDE GERÇEKLEŞIR?
EMPERYALİST ZİNCİRİN EN ZAYIF HALKASINDA MI,
YOKSA MİLLİ EKONOMİNİN ZAYIF OLDUĞU YERDE Mİ?

GEREKLİ DÜZELTMELER

J. STALİN

Mao Zedung ve Stalin 1949'da Moskova'da

16 Aralık tarihli (296. sayı)Pravda"da "Parti İnşası" sütununda imzasız bir makale çıktı. "Kargaşalık olmadan olmaz mı?" Bu makalede. "Komsomolskaya Pravda"da çıkan ve dünya emperyalist cephesinin devrimci bir şekilde yarılması için elverişli şartlar meselesini ele alan "Leninizme Giriş" adlı makalenin tezleri eleştiriliyor. Yazar, eleştirilen makalede şu alıntıları yapmış; "Leninizm, devrimin emperyalist zincirininen zayıf olduğu halkada başlayacağını öğretir." Yazar bundan başka bir alıntı ile Buharin' in "Dönüşüm Döneminin İktisadı" adlı eserinden şu cümle arasına bir eşit işareti çekmiş: "Kapitalist dünya sisteminin çöküşü en zayıf milli iktisat sisteminde başlar." Yazar devamla, Buharin'in kitabından yapılan alıntıya Lenin'in yaptığı eleştiriyi* yazmış ve bundan, "Komsomolskaya Pravda"da çıkan "Leninizme Giriş" adlı makalede Buharin yoldaşın hatasına benzer bir hata yapıldığı sonucunu çıkartmış.

Bana öyle geliyor ki, "Kargaşalık olmadan olmaz mı?" adlı makalenin yazarı bir hata yapıyor.Hiç bir zaman "emperyalist zincir en zayıf halkasından kopar" tezi ile Buharin Yoldaşın "emperyalist zincir milli iktisadın en zayıf olduğu halkadan kopar" tezi arasına eşit işareti koyulamaz. Neden? Çünkü ilkinde söz konusu olan, yarılması gereken emperyalist zincirin zayıflığı yani emperyalist güçlerin zayıflığı iken, Buharin Yoldaşta mesele, emperyalist zinciri yarmak zorunda olan ülkenin iktisadi sistemindeki zayıflık, yani anti-emperyalist güçlerin zayıflığıdır. Bu, hiç bir şekilde aynı şey değildir. Dahası, bunlar birbirinin tamamen zıddı olan iki tezdir. Buharin'e göre, emperyalist cephe milli iktisat sisteminin en zayıf olduğu halkadan kopacaktır. Bu tabii ki doğru değildir. Bu eğer doğru olsaydı proletarya devrimi Rusya'da değil, merkezi Afrika'nın her hangi bir yerinde başlardı. Halbuki "Leninizme Giriş" adlı makalede, Buharin'in tezine zıd bir şey savunuluyor; yani emperyalist zincirin, bu zincirin en zayıf olduğu halkada kopacağı öne sürülüyor. Ve bu tamamen doğrudur. Dünya emperyalizminin zinciri özellikle o anda en zayıf noktasını oluşturan ülkede kopacaktır. Yoksa hiç kopmaz. Aksi takdirde, Menşevikler Leninizme karşı mücadele etmekte haklı olurlardı. Emperyalist zincirin o ülkede zayıf olduğunu ne belirler? Bu ülkede, belirli asgari bir düzeyde gelişmemiş bir sanayi ve kültürün varlığı belirler. Belirli asgari düzeyde mevcut olan sanayi proletaryası belirler. Bu ülkede proletarya ve proleter öncü müfrezenin devrimci ruhu belirler. Proletaryanın, proletaryayı emperyalizme karşı tayin edici mücadelede izleyecek ciddi bir müttefikinin (mesela köylülüğün) varlığı belirler. Yeni emperyalizmin tecridini ve yıkımını bu ülkede kaçınılmaz bir hale getirecek olan şartların birliği belirler. "Kargaşalık olmadan olmaz mı?" adlı makalenin yazarı anlaşılan birbirinden tamamen farklı iki şeyi birbirine karıştırmış.

Gerçekten de: Kargaşalık olmadan olmuyor mu?

*Buharin'in söz konusu alıntısına Lenin şu notları düşmüştü: Yanlış: "orta zayıflık" Kapitalizmin belli bir gelişme düzeyi olmasaydı bizde hiçbir şey ortaya çıkmazdı (Lenin, kenar Notları) (Lenin-Toplu Eserler, Cilt XI, "N. I. Buharin' in 'Dönüşüm Döneminin İktisadı' Adlı Kitabına Notlar" - Yayıncı

(Stalin: "Gerekli Düzeltmeler", J. St. imzasıyla 18. XII. 1929 tarihli Merkezi organ "Pravda"-da yayınlandı)

st Cephe Zincirinin rçekleşmesi ne Demektir

Halkın Kurtuluşu ise Leninist görüşle taban tabana zıt bir anlayış içindedir. Bu arkadaşlar, bir kere Türkiye devrimini dünya emperyalist sisteminden soyutlayarak, tek başına bir mesele gibi ele alıyorlar. Bunun doğal sonucu olarak, devrim durumunun emperyalist sistemin temellerinin zayıflaması ile ortaya çıkacağını anlamıyorlar. Tam tersine onlar devrim durumunu emperyalist sistemin temellerinin sağlamlaşmasının bir sonucu olarak görüyorlar. Çünkü Türkiye ile Yunanistan arasındaki savaş, emperyalist sistemi zayıflatan emperyalistler arası bir savaş değil, ezilen iki ülke arasındaki savaştır. Gene bu savaş, en tehlikeli emperyalistin (Sovyetler Birliği'nin) kışkırttığı, bu emperyalisti güçlendirecek bir savaştır. Ezilen ülkeler arasındaki savaşlar, bırakalım devrimci duruma yol açmayı, emperyalist hegemonyanın ağırlaşmasına yol açmaktadır. Bugün özellikle sosyal-emperyalistler hegemonya alanını genişletmek için ezilen ülkeleri birbirine kışkırtmaktadır. Hindistan'ın Pakistan'a saldırması, Suriye'nin Lübnan'a, Türkiye'nin Kırbıs'a müdahaleleri, bu ülkelerin ekonomilerini zayıflatmış, fakat devrimci bir duruma yol açmamıştır. Tam tersine bu savaşlar, Rus sosyal- emperyalistlerini veya ABD emperyalistlerini güçlendirmiştir.

Bugün emperyalizmin ve sosyal-emperyalizmin güçleri ile devrimin güçleri dünya ölçüsünde tek bir cephede karşı karşıya gelmekte ve birbirleriyle mücadele etmektedirler. Bu nedenle dünya proletarya devriminden söz ediyoruz. Bununla beraber emperyalistler arasındaki dengesiz gelişmenin yol açtığı şiddetli rekabet ve savaşlar ile emperyalist sistem içindeki diğer çelişmeler, tek tek ülkelerde devrimin gerçekleşmesi imkanını yaratmaktadır.

Halkın Kurtuluşu, Türkiye'de devrimle karşı-devrim arasındaki cepheleşmeyi, dünya çapındaki cepheleşmeden kopardığı için büyük bir yanılgı içindedir. İki ordu arasındaki bir savaşta, bu ordulara bağlı iki birlik arasındaki muharebeyi tek başına ele almak, büyük yanılgılara yol açar. Aslında Halkın Kurtuluşu'nun yanılgısı, bunun da ötesindedir. Çünkü bu arkadaşlar, bütün bir cephede verilen savaşın yalnız bir kesimi ile sınırlı bakış açıları yüzünden düşman cephesi ile ittifaka varan bir strateji izlemektedirler. En tehlikeli düşman olan Sovyet sosyal-emperyalizmi ile uzlaşmaları, Türkiye devrimini dünya devriminin bir parçası olarak ele almamalarının bir sonucudur. Türkiye ile Yunanistan arasındaki bir savaşın " devrimci bir duruma yol açacağı"görüşü de, düşman cephesini güçlendiren aynı anlayıştan kaynaklanmaktadır.

Lenin ve Stalin'in belirttikleri gibi bugün "dünya proletarya devriminden" söz ediyoruz. Ne var ki bu Leninist anlayış, Troçkizmin dünya devrimi teorisinin taban tabana zıddıdır. Lenin ve Stalin yaşadığımız çağda tek ülkede sosyalizmin zaferinin mümkün olduğunu kanıtlayarak, Troçkizmi yerle bir ettiler. Bugün devrim ve karşı-devrim cepheleri dünya ölçüsünde karşı karşıkarşıyadır'ar. Fakat karşı-devrim cephesindeki çelişmeler, bu cephenin dünya çapındaki nihai zaferden önce tek tek ülkelerde yarılmasını mümkün kılmaktadır. <u>Uluslararası proletarya devriminin birer parçası olan</u> tek tek ülkelerdeki devrimlerin <u>ulusal</u> karakteri de burada yatmaktadır. Troçkistler, bir yandan sosyalizmin tek ülkedeki zaferini reddederek devrimin ulusal karakterini reddetmekte, diğer yandan her ülkedeki mücadeleyi emperyalizme karşı dünya proletarya devriminin menfaatlerine bağımlı kılmayan tutumlarıyla enternasyonalizme karşı çıkmakta ve karşı-devrimci bir çizgiye düşmektedirler. İkinci Dünya Savaşı ve günümüzdeki olaylar, Troçkizmin bu niteliğini gözler önüne sermiştir.

Türkiye proleter devrimcileri olarak, bugün dünya proletarya devriminin stratejisini çizen Mao Zedung yoldaşın üç dünya tahliline sımsıkı sarılmalı, Türkiye devriminin stratejisini dünya proleter devriminin stratejisiyle uyumlu bir şekilde çizmeli, esas vuruşu iki süper devlete yöneltmeli, daima halkımızın gücünü esas almalı, temel direklerini iki süper devletin oluşturduğu emperyalist cehpe zincirini Türkiye'de yarmak için devrimimizin ulusal özelliklerini dikkatle araştırmalı ve ortaya koymalıyız. Halkın Kurtuluşu'nun çızgisini izleyen bütün devrimci arkadaşların bu meseleyi doğru bir şekilde çözerek proleter devrimci görüşleri benimsemesi, mücadelemizi güçlendirecektir.

(1) Stalin, Gerekli Düzeltmeler, Eserler (almanca baskı), Cilt 12, s. 122-123.

(2) Stalin, Leninizmin İlkeleri, Sol Yayınları, birinci baskı, s. 30 vd. (alıntıyı yeniden çevirdik)

(3) Stalin, Ekim Devrimi ve Rus Komünistlerinin Taktikleri, Eserler (almanca baskı), cilt 6, s. 231 (Türkçesi için bakınız: Stalin, Troçkizm mi Leninizm mi, Sol Yayınları, s. 47)

"DGM ve Mücadele Perspektiflerimiz„ Adlı Yazının Eleştirisi

Elimize "DGM ve Mücadele Perspektiflerimiz, TKP/ML Hareketi" adlı bir yazı geçti. Yazıda devrimci mücadeleye zarar verecek birçok hatalı görüş yer alıyor. Bunlardan en önemlisi revizyonizmle ittifakın savunulmasıdır. Yazı, bu görüşü haklı göstermek için DİSK'in revizyonist yöneticilerinin DGM'lere karşı verilen mücadelede "olumlu tavır" aldıklarını iddia ediyor. Hatta "sosyal-faşistlerin - DGM'lere karşı verilen mücadeleye aktif şekilde katıldıklarını" ileri sürüyor.

Yazıda söylendiği gibi revizyonist DİSK yöneticileri ve diğer revizyonistler DGM'lerin çıkmasını önlemek için işçilerin başlattıkları direnişlere "olumlu tavır" alarak, "aktif şekilde" katıldılar mı? Yoksa tam tersine, revizyonistler, olumsuz bir tavır alarak direnişleri aktif şekilde bastırmaya mı çalıştılar? Her şeyden önce gerçeklere bakalım. Revizyonistlerin direnişlerde yaptıkları grev kırıcılıkları zihinlerde taptaze duruyor. DİSK yönetimini avucunda tutan revizyonist Aydın Meriç-Mehmet Ertürk kliği işçilerin direnişlerini önlemeye çalıştılar. Rusya'nın beşinci kolu olan bu klik bastıramayacağını anlayınca, mücadeleyi MC'ye ezdirtme yolunu seçti. Sorumluluktan kaçarak faşistlere saldırılarında cesaret verdi. Son direnişler, revizyonistlerin gayelerinin işçilerin mücadelesini desteklemek değil kırmak olduğunu açık olarak bir kere daha gözler önüne serdi. Şimdi sormak gerekir: İşçilerin mücadelesini bastıran, grev kırıcılığını elinden bırakmayan, yürüyüşlerde işçilerin ağzını bağlayan Aydın Meriç-Mehmet Ertürk kliği mi işçilerin DGM'lere karşı mücadelesine "olumlu tavır" almıştır? Provokasyon teorilerinden dem vurarak işçilerin mücadelesini dizginlemeye çalışan TİP ve TSİP revizyonistleri mi direnişlerde "aktif " olarak yer almıştır?

Revizyonistlerin işçi sınıfına ihanetleri açıkken yazının bu gerçeği gizleyerek dağıttığı iltifatlar revizyonistlerin kitleleri daha fazla aldatmalarına yardımcı olmatan başka bir işe yaramaz.

Bütün bu yanlış fikirler bol bol sosyal-emperyalizmin işbirlikçisi, sosyal-faşistler vs. denmesine rağmen revizyonistlerin karşı-devrimci karakterlerinin doğru kavranmadığını gösteriyor. Revizyonistlerin halkın mücadelesini destekleyecekleri, hatta ona önderlik edebilecekleri fikri kafalardan bir türlü atılamamaktadır. Revizyonistlerin kitle mücadelelerinde yer alması kimseyi yanıltmamalıdır. Revizyonistler. çeşitli kitle mücadelelerine katılabilirler veya kitle mücadeleleri düzenleyebilirler. Sadece buna bakarak revizyonistlerin, kitle mücadelelerindeki " olumlu" tavrından bahsedilebilir mi? Halkımızın en tehlikeli baş düşmanı Yeni Çarların işbirlikçisi olan revizyonistler aynı zamanda işçi sınıfı hainleridir. Nerde olursa olsun revizyonistlere karşı tavrımızı belirleyen, revizyonistlerin bu karakteridir. Hitler'in işbirlikçileri İkinci Dünya Savaşı öncesinde diğer emperyalistlerin işbirlikçilerine yönelen kitle hareketlerinin içine girdiler. Hatta böyle hareketler düzenlediler. Fakat, onların kitle hareketlerine karşı "olumlu tavır" aldıklarını söyleyen bir Marksist çıkmadı. Revizyonistler Hitler'in işbirlikçilerinin aynısıdır. Başka bir örnek daha verelim. Sosyal-emperyalistler, Angola'daki Portekiz' sömürgecilerine karşı verilen milli bağımsızlık mücadelesine sızarak Angola'ya yerleşti. Sosyal-emperyalistler Angola halkı tarafından çökertilen Portekiz sömürgecilerinin yerini aldı. Bu durum karşısında sahtekarca Angola halkının mücadelesini desteklediğini söyleyen sosyal-emperyalistlerin gerçekten Angola'nın milli bağımsızlık mücadelesine karşı olumlu bir tavır aldığını söyleyebilir miyiz?

Bu mantık sosyal-emperyalizmi desteklemeye götürür. Yazıda revizyonistler hakkında yapılan yanlış tahlillerin kaynağı, sosyal-emperyalizm ve revizyonizmin mahiyetinin kavranmamasıdır. Böyle bir anlayışın sonucu olarak "Amerikancı faşistlerin yalnız bırakılması" gerektiği belirtiliyor. Bu sözler ne anlama geliyor? Yazı, faşizme karşı revizyonizm ile birlesmeyi savunuyor. Bu siyasetin sonucu olarak revizyonistler hakkında hayaller yayılıyor. Revizyonistlerle ittifakı savunmak sosyal-emperyalistlerin hegemonyacı emellerine hizmet eder. Bugün savaşın esas kaynağı ve iki süper devletten daha tehlikeli olanı sosyal-emperyalistlerdir. Bu gerçeği göz önünde bulundurmadan hâlâ ABD emperyalizmine ve faşistlere karşı mücadeleyi esas alırsak bundan en fazla sosyal-emperyalistler faydalanır. Bugünkü şartlarda sosyal-emperyalistler ve revizyonistlerle hiç bir alanda ittifak yapılamaz. Yapılması gereken şey, revizyonistleri her alanda tecrit etmek ve maskelerini indirmektir.

Bunlardan başka, yazıda DGM'ler ve DGM'lere karşı gelişen direnişler karşısında CHP'nin tavrının esas olarak olumlu olduğu, uzlaşmayıp mücadele verdiği şeklinde gerçeklere dayanmayan görüşler ortaya atılıyor. DGM'lere ve MC' ye karşı yükselen kitle mücadelelerini parlamento duvarları arasına kapatmak isteyen CHP'nin siyasetinin neresi "olumlu"dur.? İşçilerin DGM'leri önlemek için giriştiği direnişleri söndürmeye çalışan ve kitlelerin mücadelesinden korkan CHP'nin tavrına "olumlu" demek mümkün müdür? Yazıda kitle mücadelesi değil parlamenter mücadele esas alındığı için bu yanlışa düşülüyor.

Yazının gerek sosyal-emperyalizme ve revizyonizme ve gerekse CHP' ye karşı tavrı teslimiyetçi ve sağcıdır. Parti olmaktan vaz geçip hareket olduğunu ilan eden, fakat hâlâ "TKP/ML " adını kullanan bu grubun geldiği nokta, "sol" oportünizmin, sağ oportünizme dönüşmesidir. Aşırı sağcı özde ise değişen bir şey yoktur.

İşçi Sınıfının Burjuva Siyaseti ve Proleter Devrimci Siyaseti

İşçi sınıfı tarihi, Lenin'in belirttiği gibi iki türlü işçi sınıfı siyaseti olduğunu gösteriyor. Bunlardan birincisi, burjuva siyaseti, ikincisi ise proleter devrimci siyasetidir.

İşçi sınıfının burjuva siyaseti nedir? Bu siyaset, proleter devrimci bir önderlik olmadan ve iktisadi ve siyasi haklar elde etmek uğruna girişilen mücadelelerdeki siyasetdir. İşçilerin burjuva siyasi mücadelesi, kendiliğinden-gelme bir karakter taşır. Ücret artışı, iş güvenliği, sendika hürriyeti, işçi yararına kanunların çıkması için işçilerin kendiliğinden verdiği mücadeleler böyle mücadelelerdir. İşçilerin bu mücadelelerde şu veya bu kanunun çıkmasını sağlamak veya önlemek üzere harekete geçtiklerini görüyoruz. İşçiler bazan da mahalli yönetimden ya da hükümetten bazı taleplerde bulunarak da direnişe geçerler. Bunlar siyasi mücadeleleler olmasına ve içinde devrimci bilinç ışınları bulunmasına karşılık proleter devrimci mücadeleler değildir. Türk-İş'e bağlı seksen bin işçinin 16 Haziran 1975 'te MC iktidarına karşı İzmir'de yaptığı uyarı direnişi, Yol-İş Federasyonuna bağlı işçilerin Konya'da başlattıkları direniş, son olarak da DİSK'e bağlı işçilerin DGM kanunun çıkmasını önlemek üzere yaptıkları direnişler işçi sınıfının burjuva siyasetlerinin ürünleridir. Bu direnişler siyasi mücadeleler olmasına rağmen işçiler burjuva siyasetinin içinde kalmıştır.

Proleter devrimci siyasi mücadele nedir? Bu mücadele, işçilerin emperyalizmin ve hakim sınıfların diktatörlüğünü yıkıp yerine halkın devrimci iktidarını kurma hedefine bağlı olarak verdiği mücadeledir. İşçi sınıfı, proletarya partisi olmadan kendi başına proleter devrimci siyasi mücadele ve iktidar mücadelesi veremez. İşçiler kendi başlarına, burjuva siyasetlerinin dışına çıkamazlar. Gene işçiler, kendiliğinden proleter devrimci bir önderliğe kavuşamazlar. Kendiliğinden gelme mücadelelerle işçiler ancak sendikal bilince ulaşabilirler. Lenin şöyle diyor:

> "(İşçi sınıfı) sadece kendi çabasıyla, ancak sendikacılık bilinci geliştirebilir, yani sendikalar içinde birleşmenin, işverenlere karşı mücadele etmenin ve hükümeti gerekli işçi kanunduğu bilincini geliştirebilir." (Ne Yapmalı, Evren yayınları, s. 41)

İşçilere proleter devrimci bilinç, dışardan, proletarya partisi tarafından götürülür. İktisadi talepler için yürütülen mücadeleye proletarya partisi önderlik ediyorsa böyle mücadeleler proleter devrimci bir öz kazanırlar. Burada mücadele eden kitlenin bilinci tayin edicidir. Sınıf bilincinde olan işçiler bir grev hareketiyle meselelerine köklü çözümler bulunamayacağının bilincindedirler. Bundan dolayı kendiliğinden direnişler, grevler iktidarın işçi düşmanı olduğunu ve iktidara karşı mücadelenin gerekliliğini gösterir. Fakat iktidara karşı mücadele başkadır, iktidarı ele geçirmenin gereğini kavramak başkadır. Ancak proletarya partisi işçiler arasında iktidar ve işçi sınıfı davası hakkında doğru anlayışı yayarak, iktidarı ele geçirme hedefini gösterebilir. Lenin'in işaret ettiği gibi, grevler "savaş okulu"durlar, yine de "Grevler, işçi sınıfının kurtuluşu uğrunda mücadele yollarından biridir, savaşın kendisi değildir. İşçiler, dikkatlerini diğer mücadele yollarına çevirmezlerse kölelik zincirini kıramazlar. Bu da proleter devrimci önderliğin gösterdiği yolda yürümekle mümkündür. İşçi sınıfı kurtuluşa ulaşmak için, grevlerden bütün ezilenlerin kurtuluşu mücadelesine geçmelidir. Lenin şunu belirtiyor:

> "Ancak sınıf bilincine sahip bütün işçiler sosyalist oldukları zaman, yani işçi sınıfının kurtuluşu için mücadele ettikleri, işçiler arasında sosyalizmi yaymak, düşmanlarına karşı mücadelenin bütün yollarını işçilere öğretmek için bütün ülke çapında birleştikleri; bütün halkın hükümetin baskısından ve emekçilerin sermayenin boyunduruğundan kurtuluşu için mücadele eden sosyalist bir işçi partisi inşa ettikleri zaman"

bütün halkı işçi sınıfının proleter devrimci bayrağı altında toplayabilirler ve proleter devrimci mücadele verirler. Revizyonistler ve faşistler işçileri burjuva sıyasetinin karanlığında tutarak kendi hakimiyetlerini sürdürmeye çalışıyorlar. Özellikle revizyonistler, işçilerin mücadelesinin bütün halkın mücadelesiyle birleşmesine set çekmeye, proleter devrimci fikirlerin yayılmasını engellemeye çalışarak işçilerin devrimci mücadelesinin önüne dikiliyorlar. İşçilerin proleter devrimci yolda yürümesi, revizyonistlerin, faşistlerin ve sendika ağalarının etkilerinin kırılması, proleter devrimci önderlik etrafında birleşmesi, bütün halkın önderi ve örgütleyicisi olduğunu göstermesiyle mümkündür.

Revizyonistler, işçilerin mücadelesini kendiliğindenliğin ve düzenin sınırlarına hapsetmeye gayret ediyorlar. Halkın Kurtuluşu da her türlü kendiliğinden gelmeliği "putlaştırarak" kitle kuyrukçuluğu yapıyor, proletaryanın önder rolünü reddediyor ve işçiler üzerinde revizyonistlerin etkilerinin artmasına yardımcı oluyor. Tıpkı Halkın Kurtuluşu gibi, Rusya'daki ekonomistler de kendiliğinden-gelmeliği yüceltiyorlar ve proletaryanın devrimci görevlerine sırt çeviriyorlar. Lenin ekonomistleri şöyle eleştirdi:

> "İşçi hareketinde kendiliğinden-gelmeliğin her türlü putlaştırılması, 'bilinç unsurunun' rolünün, Sosyal Demokrasinin rolünün her küçümsenmesi, kaçınılmaz olarak- bunun istekle yapılıp yapılmaması hiç önemli değildir- işçiler üzerinde burjuva ideolojisinin etkisinin güçlenmesi sonucunu doğurduğunu bize gösterir." (Ne Yapmalı. s. 51)

Yığınların kendiliğinden mücadelesinin geliştiği bu dönemde, proleter devrimcilerin görevi, kendiliğindenciliği eleştirmek, işçi hareketinin burjuvazinin kanadı altına girmesine engel olmak ve proletaryanın önderliği altında toplamaktır. Lenin şunu söylüyor:

> "Yığınların kendiliğinden-gelme hamlesi ne kadar büyük olursa ve hareket ne kadar yayılırsa, Sosyal-Demokrasinin teorik, siyasi ve örgüt çalışması için daha yüksek bir bilinç gösterme si gereği de o ölçüde artar. "(Ne Yapmalı, s. 69)

ÇIKTI

1924-1937
DÖNEMİ YAZILARI

SEÇME ESERLER
I

AYDINLIK YAYINLARI

30 TL.

MAO ZEDUNG

1937-1941
DÖNEMİ YAZILARI

SEÇME ESERLER
II

AYDINLIK YAYINLARI

35 TL.

1941-1945
DÖNEMİ YAZILARI

SEÇME ESERLER
III

AYDINLIK YAYINLARI

20 TL.

1893 -1976

AYDINLIK YAYINLARI

TAKIM HALİNDE BÜTÜN KİTAPÇILARDA

İsteme Adresi:
P. K. 242
Aksaray İstanbul

Genel Dağıtım:
TÜR-DA Cağaloğlu
Hamam Sok. No. 4
İstanbul

Halkın HALKIN Övüyor

Halkın Kurtuluşu'nun 26. sayısında Sungurlar'la ilgili bir yazı yayınlandı. Yazı Halkın Kurtuluşu'nun geçen sayımızda daha etraflı eleştirisini yaptığımız revizyonizmi müttefik gören anlayışını ortaya koyan örnek bir belgedir. Halkın Kurtuluşu, proleter devrimcilere tıpkı revizyonistlerin ağzıyla saldırmaktadır. Halkın Kurtuluşu'ndan, önce şu satırları okuyalım:

"Biz Sungurlar işçileri olarak şunu çok iyi biliyoruz. GÜCÜMÜZ BİRLİĞİMİZDİR. Bizler temsilcilerimizden işçilerimize kadar hepimiz bir birlik ve beraberlik içersinde hareket etmekte ve kararlar almaktayız. Bunu belirtmemizde ayrı bir neden var.

"Halkın Sesi'nin son sayısını okuduğumuzda söylediklerimizin tam tersini okuduk. Ve bizler Halkın Sesi'ni çok iyi tanıyor ve onlara şunu söylüyoruz. Rezilce yalan söylüyorsunuz. İşte fabrikalarda ve genelde olan gelişmeler. Yanlış tahlil ettiğiniz müddetçe ve bir fabrikada bütünlüğü sağlayacak yerde bölücü yazılar yazdığınız müddetçe işçilerin birliğine, devrimci güçlerin birliğine yarar değil, zarar getirmiş olursunuz."

Halkın Kurtuluşu'nun neyi eleştirdiği, niçin eleştirdiği belli değildir. Sungurlar'la ilgili olarak Halkın Sesi'nde en son işçilerle yapılmış iki röportaj yer aldı. Halkın Kurtuluşu bu yazıları mı beğenmedi? Nedir yanlış tahlil edilen? İşte fabrikalarda ve genelde olan gelişmeler, diyor. Fakat yazıda tahlil sayılabilecek tek kelime yok. "Rezilce yalan söylüyorsunuz" diyor. Ama bu yalanın ne olduğunu koymamış. Bütün söylediği yukarıdaki kadar. Fakat Halkın Kurtuluşu'nun asıl saldırdığı şey, Halkın Sesi'nin revizyonizme karşı siyasetidir.

HALKIN KURTULUŞU REVİZYONİSTLERLE İŞÇİLERİN BİRLİĞİNİ SAVUNMAKLA SINIF MÜCADELESİNİN KARŞISINA DİKİLİYOR

Halkın Kurtuluşu'na göre, Sungurlar'da işçisiyle temsilcisiyle herkes bir birlik ve beraberlik içindeymiş. Halkın Sesi de bölücülük yapıyormuş. Bu tam da Maden-İş dergisinin dilidir. Açın Maden-İş dergilerini, her sayısında bu tip yazıları bulursunuz. Onlar, her sayılarında "Maoculara, bölücülere kanmayın, birlik ve beraberlik içinde hareket edin, örgütünüzün kararlarına uyun" demiyorlar mı? Halkın Kurtuluşu'nun Halkın Sesi'ne yönelttiği bölücülük suçlamasının onlarınkinden hiç bir farkı yoktur.

Halkın Sesi, iki yıldan beri DİSK içindeki Rus sosyal-emperyalizminin işbirlikçilerine karşı mücadele veriyor. İşçiler üzerindeki revizyonist zincirin kırılması için çalışıyor. Bugün bütün fabrikalarda olduğu gibi, Sungurlar'da da revizyonist sendika yönetimine karşı devrimci bir muhalefet gelişmektedir. Revizyonist sendika ağalarının işçi düşmanı yüzü açığa çıktıkça, her geçen gün

Kurtuluşu, Rus Beşinci Kolunun SESİ'ni Tecrit Siyasetini ve Destekliyor

1975 Sungurlar Direnişi

daha çok işçi devrimci muhalefet saflarında yer alıyor. Rus işbirlikçileri Halkın Sesi'nin açtığı bu mücadeleye karşı başından beri "bölücülük" diyerek saldırdılar. Fabrikalarda devrimci muhalefete öncülük eden işçileri "Bölücüler" diyerek işten attırdılar. İşte Halkın Kurtuluşu'nun da bölücülük diye karşı çıktığı, bu devrimci muhalefettir.

Sungurlar'da Halkın Kurtuluşu'nun göstermeye çalıştığı gibi bir birlik yoktur. Revizyonist siyasetle devrimci siyaset, Sungurlar'da da çatışmaktadır. Her olay karşısında bu iki çizgi birbirine taban tabana zıt tutum takınmaktadır. Örneğin, işten atılmalar karşısında direnişin başlatılmasını savunanlarla, sendikanın yalan ve oyalama taktiğini işçilere kabul ettirmeye çalışanlar, iki zıt siyasete sahiptirler. Bu iki zıt siyaset iki ayrı sınıfa aittir ve bu sınıflar arasında birlik değil, mücadele vardır.

Halkın Kurtuluşu, Sungurlar'da revizyonistlerin safında yer alıyor. Onların işçilere gösterdiği yol, şudur:

"Bizler, bir-iki fabrikada direnmeyle başarıya ulaşamazdık.

"Bütün arkadaşlar! Tabanda birleşmeye, örgütümüzü doğru kararlar doğrultusunda hareket etmeye zorlamalıyız. (...) Arkadaşlarımızın hepsi en ufak bir karar bekliyoruz. Ve bütün fabrikaları konulacak bir eylemde birlik olmaya çağırıyoruz. "(Halkın Kurtuluşu, sayı:26)

Görüldüğü gibi Halkın Kurtuluşu Sungurlar işçilerini revizyonist sendika yönetiminin etkisinden kurtararak devrimci bir önderlik etrafında birleştirmeye ve mücadeleye sevketmeye çalışanlara, karşıdır. Onlar hâlâ revizyonist sendika ağalarının eylem kararı almasını beklemektedirler. Bunu beklemeyen devrimcilere ise, "bölücülük yapıyorsunuz" diye saldırıyorlar. Doğrusu Halkın Kurtuluşu bu tutumuyla Mehmet Ertürk'den bir madalya almayı haketmiştir. Çünkü Halkın Kurtuluşu'nun savunduğu birlik, işçilerin direnişe geçmesini sendika adına engelleyen bazı temsilcilerin savunduğu birliktir. Revizyonistlerin bütün korkuları Sungurlar işçilerinin sendikanın insiyatifi dışında harekete geçmeleridir. Onlar bu amaçla "ayrılmayalım, birlikte hareket edelim" diyerek işçilerin devrimci bir önderlik etrafında harekete geçmesini engellediler. Peki, bu birlik bozulursa ne olacaktır? İşçiler, revizyonistlerin değil, devrimcilerin gösterdiği yoldan gideceklerdir. Halkın Kurtuluşu, Amerikancı faşistleri baş düşman olarak gördüğü için, revizyonistlerle birliği savunmakta ve bu devrimci mücadeleye karşı çıkmaktadır.

DÜŞMANI HUZURSUZ ETMEDEN DEVRİMCİLİK MÜMKÜN MÜ?

Halkın Kurtuluşu proleter devrimcilere saldırısını şöyle sürdürüyor:

"Bizler Halkın Sesi'ni daha önce direnişimizden de tanımaktayız. Daha direnişimizin ilk günlerinde somut hedeflerimizi belirten sloganları atmakta zorluk çekerken, onlar bundan çok çok ilerde sloganları haykırmışlardı. Ve direniş çadırına gelip arkadaşları köşeye çekip kafakola almaya çalıştılar. Ve bir iki hafta içinde huzursuzluk doğurmaya başladılar." (altını biz çizdik.)

Ağustos 1975'te Sungurlar işçileri direnişe geçtiler. Revizyonistler mücadeleyi desteklemek için gelen devrimcileri ve halkı fabrikaya dahi yaklaştırmamaya çalışıyorlardı. O sırada işçilere attırdıkları sloganlar şunlardı: "Yaşasın ordu, Yaşasın DİSK" Daha sonra direniş, fabrika dışında sürdü. "Yaşasın ordu, Yaşasın DİSK" sloganlarının yerini "Katil İktidar", "Bağımsız Türkiye", "İş Toprak Hürriyet" sloganları almaya başladı. Buna karşılık revizyonistler, işçilerin "Yaşasın DİSK, İşçiyiz güçlüyüz, İşçiler Birleşin" dışında slogan atmasını yasaklamaya çalıştılar. İşte Halkın Kurtuluşu'nun, somut hedeflerimizi gösteren sloganlar dediği sloganlar bunlardır. Halkın Kurtuluşu, bugün proleter devrimcilerin temel sloganı olan "Ne Amerika Ne Rusya" sloganını "çok çok ilerde" bir slogan olarak gördüğü için son zamanlarda iyice rafa kaldırdı. Onun yerini, bugünden yarına gerçekleşebilecek olan, mesela bir genel grevle gerçekleşebilecek olan Ulusal Demokratik Halk Devrimi sloganı aldı. Böylece arkadaşların, "müttefiklerinin" bam teline basmadan devrimcilik yapmaları da imkan dahiline girdi.

Halkın Sesi'nin fikirlerini savunan devrimciler direniş çadırına gelip gitmeye başlayınca huzursuzluklar başlamış, Evet, bu doğrudur. Ama huzuru bozulanlar, işçiler değil, revizyonistlerdir. Çünkü revizyonistler işçileri direniş çadırına hapsetmek istiyorlar. Alibeyköy meydanına kadar yürüyüş yapılmasına, marş söylenmesine ve slogan atılmasına karşı çıkıyorlardı. İşçilere şöyle diyorlardı: "Siz hiç bir şeye karışmayın. Ne yürüyüş yapmanıza, ne de slogan atmanıza gerek yok. Biz patronla görüşüyoruz. Patron bize 'Benim işçim böyle şeyler yapmaz, böyle sloganlar atmazdı. Bunların içinde yabancı var' diyor. Eğer siz böyle yaparsanız, patron kızar ve görüşmelerden çekilir. Bu iş görüşmeler yoluyla halledilecektir." diyorlardı.

Halbuki mücadelenin meydanda kuzu kuzu oturarak görüşmeler yoluyla kazanılamıyacağı ortadaydı. 4 bin asker yığarak işçileri dışarı attıran Sunguroğlu, yeni işçi alarak fabrikayı çalıştırmaya hazırlanıyordu.

Buna karşılık devrimciler, şu siyaseti öne sürdüler. Sungurlar direnişinin kazanılması için bütün kamuoyu harekete geçirilmelidir. Bunun için mitingler ve yürüyüşler yapılmalıdır. Sungurlar mücadelesini diğer fabrikaların da desteklemesi için çalışılmalıdır. Yoksa patron fabrikayı çalıştıracaktır.

Buna karşı revizyonistler işçileri toplayarak şöyle dediler: "Sendikanın dediğinden çıkmayın. Bölücülerin sözüne kanmayın. İçerde bizden habersiz kuş bile uçamaz."

Fakat bir hafta sonra içerde kırk kişinin çalışmaya başladığı öğrenildi. Bunun üzerine işçiler, sendikayı dinlemeyerek mücadeleyi kendi ellerine aldılar ve devrimcilerin gösterdiği yolları kullanarak, direnişi kazandılar.

İşte Halkın Kurtuluşu'nun karşı çıktığı huzursuzluklar bunlardır. Biz Maden-İş yöneticilerinin huzursuz olduğunu biliyorduk. Meğer Halkın Kurtuluşu da huzursuz olanlardanmış.

Halkın Sesi'nin fikirlerini savunan devrimciler için, yazıda şöyle deniyor:

"En sonunda biz işçiler kendi aramızda karar alarak, bunları direniş çadırımıza ve de o bölgeye almama kararı aldık. İçimizden tecrit ettik."

Devrimcileri direniş çadırına almamak için Mehmet Ertürk'ün emri ile 14. bölge avukatı Ali'nin önerisiyle revizyonistler, bir karar almışlardı. Acaba Halkın Kurtuluşu da o zamanlar bu kararı alanlarla birlikte miydi? Eğer öyle ise, şimdi bunun övünülecek bir tarafı yoktur. Revizyonizme karşı olduğunu iddia eden Halkın Kurtuluşu, bundan utanmalıdır. Ayrıca şunu da belirtelim ki, bu karar bir avuçluk revizyonistin kararı olduğu için hiç ama hiç sökmemiştir. Devrimcilerin işçilerle birlikte direniş çadırında yatmadıkları bir tek gün bile gösteremezler.

REVİZYONİZMİN SINIF KARAKTERİNİ GÖRELİM!

Halkın Kurtuluşu aynı yazının bir başka yerinde şöyle yazıyor:

"Sınıfına ihanet edercesine kararlar alan revizyonist sendika yöneticilerinin ...." Halkın Kurtuluşu yazarları, Rus işbirlikçisi kliğin en alçakça ihanet içinde olduğunu görmek için daha neyi bekliyorsunuz? Bunların, işçileri duvar dibine dizip kurşuna dizmelerini mi? Ancak o zaman mı, "Biz revizyonizmin sınıf karakterini kavrayamadık. Onları ittifak yapılabilecek sallantılı sosyalistler olarak gördük" diye özeleştiri yapacaksınız?

Açıkça görüyoruz ki, arkadaşların, işçi sınıfını revizyonist sendika ağalarının kuyruğuna takan, onları Rus işbirlikçisi kliğin "birlik beraberlik" demagojisinin avukatlığını yaptıran hataları, hep aynı yerden kaynaklanıyor: Sovyet sosyal-emperyalizminin bağımsızlığımızın en tehlikeli düşmanı olduğunu kavramamak, revizyonizmin hakim sınıflar içinde en tehlikeli emperyalizmin uşağı olan, en gerici siyasi akım olduğunu kavramamak.

Halkın Kurtuluşu, bu hatalarını ideolojik planda altetmedikçe, her siyasi meselede hatalar yapmaktan, revizyonizmin yadeğine düşmekten kurtulamayacaktır.

HALKIN KURTULUŞU'NUN GENEL GREV YOLUYLA DEVRİM YAPMA ŞEKLİNDEKİ TROÇKİST HAYALLERİNİN YENİ BİR KANITI

Halkın Kurtuluşu'nun 26. sayısında Sungurlar mücadelesini anlatan bir yazı yayınladı. Yazıda yer alan çeşitli hataların yanısıra bir nokta dikkatimizi çekti. Makaleyi yazan kişi, Halkın Kurtuluşu yanlılarının çalışmalarına değinerek şöyle diyor:

"Bazı arkadaşlarımız, grev nedir, genel grev nedir, DGM nedir bunların önemini anlattılar. Bazı arkadaşlarımız, ülkenin kilit noktalarını elinde bulunduran, yani demiryolları, karayolları, denizyolları, maden ocakları, petrol rafinerilerinin de eyleme gitmesiyle burjuvaziyi yerle bir edebiliriz dedi." (Halkın Kurtuluşu, sayı:26)

Bu satırlar Halkın Kurtuluşu'nun genel grev yoluyla devrim yapma hayallerinin yeni bir kanıtıdır.. Bu Troçkist taktik, devrimin uzun süreli ve çetin bir mücadeleyle başarılacağını ve geniş köylü yığınlarını seferber ederek gerici devlet mekanizmasını parçalamayı reddetmektedir. Daha önce Türkiye'de Kıvılcımlı tarafından yayılmaya çalışılan bu fikirler şimdi de Halkın Kurtuluşu tarafından piyasaya sürülmektedir.

Sosyal-Faşist Baskı ve Denetim Aracı: Maden-İş Tüzüğü

İşçi Celâl Demir

Maden-İş Sendikası DİSK'e bağlı sendikalar içinde en güçlüsüdür. Lenin işçi sınıfının mücadelesini incelerken maden işçilerinin en baş sırayı işgal ettiğini söylemektedir. Bunu ispatlamak için özel bir çabaya gerek yoktur; Son iki yılın işçi mücadelesine bir göz atılacak olursa ilk sırayı maden işçilerinin işgal ettiği göze çarpar. Yine ülkemizde işçi mücadeleleri içersinde en kararlı ve yiğit mücadele örneklerini yine maden işçileri vermiştir: İşte Demir-Döküm, Sungurlar, Profilo. İşte bu önemli iş kolunda revizyonistlerin etkin olduğu bir sendika olan Maden-İş örgütüdür. Sosyal-faşistler Maden-İş'i ele geçirirken komplo, yıkıcılık, casusluk ve adam satın alma yöntemlerinden yararlandılar. 12 Mart faşizminin onlara verdiği koltuk değnekleri maceracılığın teslimiyete dönüşmesi, devrimcilerin hapishanelerde bulunması bunların bu faaliyetlerine geniş imkan hazırladı. Revizyonistler Maden-İş'i ele geçirmelerinde faşistlere büyük bir nimet borçludurlar. İşte sosyal-faşistler bu borçlarını yerine getirmek için işçi mücadelesini bastırma konusunda faşistlerle el ele hareket ediyorlar. Maden-İş sendikası yönetimine yerleşen sosyal-faşist klik derhal tabanda gelişen muhalefeti bastırmayı kendisine ilk iş edindi. Saltanatlarının devamı için tepeden tayinlere, yıkıcılık ve casusluk yöntemine başvurdular. Bütün bunlar gerici tüzük hükümlerine sırt dayamakla mümkün oldu. Onlar her türlü muhalefeti "Maden-İş'in amaç ve ilkelerine aykırıdır" diye bastırıyorlar.

Bu tüzük hükümlerinin gerici niteliği en geniş kitleye kavratılmalıdır. Bu hükümlerin değiştirilmesi için tabandaki işçileri harekete geçirmek gereklidir. Yayın, bildiri, broşür, imza kampanyaları açılmalı, yürüyüş ve mitingler, toplu olarak sendikaya gidip bu hükümlerin kaldırılması için protesto hareketleri örgütlemelidir. Proleter devrimciler yurtseverleri revizyonistlerin baskılarını ve bu gerici tüzük hükümlerini protestoya çağırmalıdır.

Revizyonistlere, müdahale ve denetim hakkını veren hükümler özellikle seçme ve seçilme ile ilgili hükümlerdir. Özellikle 11, 14, 15, 53, 57, 65, 78, 85. maddeler.

Baskı ve denetim en alt kademelerden en üst kademelere kadar uzanmaktadır. Tabanın özgür iradesi her fırsatta çiğnenmekte, tek yanlı bir merkeziyetçilik uygulanmaktadır. Maden-İş sendikasının en alt örgütlenmesi birim temsilciliği ve temsilciliktir. Birim temsilciliğinin pek bir etkinliği yoktur, bu bakımdan taban "söz ve karar sahibi" olması dolayısiyle her isteyen adaylığını koyar. İşte tabanın "söz ve karar" sahibi olma ilkesi burada son bulur, bundan sonra revizyonist Kliğin borusu ötmeye başlar. Temsilciler ünite temsilcileri arasından seçilir, bu seçilen şahıslar onaylanmak üzere Genel Merkezde bulunan örgütlenme dairesine gider. Orada, seçilen kişiler araştırılır ve kendi düşünceleri doğrultusunda ise onaylanır ve ilan olunur. Ayrıca Madde 85-d'ye göre Genel Yürütme Kurulunun, sendika prensipleri veya çıkarları açısından, seçim sonuçlarını bozma, değiştirme veya tamamen kaldırma yetkisi ile kanunla tespit edilmiş atama yetkisi saklıdır. Görüldüğü gibi bu kurul "sendika prensipleri ve çıkarları" demogojisi altında sosyal-faşist klik yönünde hareket etmeyenleri görevinden atmak için kurulmuştur. Hani nerede "tabanın söz ve karar sahibi olma" ilkesi? Kendileri gibi düşünenler için böyle bir hüküm söz konusu. Kendileri gibi düşünmeyenler için ise atılmak, hakarete uğramak ve tehdit edilmek olağan. Maden-İş tüzüğü "her alanda taban söz ve karar sahibidir" der, arkasından "sendika prensipleri ve çıkarları açısından" bu hak sınırlandırılır diye ekler. Sendikanın bir üst örgütlenmesi olan Lokalleri tüzüğün 78. maddesi düzenler. Bu maddeye göre "Lokal Yönetim Kurulu Lokal Genel Kurulunca gizli oylama ve oy çokluğu usulü ile sendika baştemsilcileri, yeteri kadar yoksa sendika temsilcileri, yeteri kadar yoksa ünite temsilcileri arasından seçilen 7 asil, 7 yedek üyeden kurulur. Bu adaylar tüzüğün 85. maddesine göre onaylanmış (yani revizyonist olduğu tescil edilmiş) kimseler arasından seçilir. Tabanın hiç bir şekilde yönetime katılma hakkı yoktur yalnız göstermelik bir oy hakları vardır. Örneğin: 600 üyeli bir lokal için seçim yapılacağını düşünelim. Burada 30 tane birim temsilcisi vardır. Bunlardan 10 tanesi temsilcildir bu 10 temsilciden mutlaka 7 tanesi Yönetim Kurulu asil üyesidir. Taban bunlardan hiç birisini istemese ancak diğer üç kişi bunların yerini alır, diğer dört kişi hiç bir şekilde değiştirilemez aynı zamanda istenmeyen o üç kişi yedek üye durumundadır. Bu adaylar az bir oy alsalar da değiştirilme imkanı olmadığından seçilmiş sayılır. Devrimci işçiler işte bu kadar, yani göstermelik bir "söz ve karar sahibi"dir.

Gerici tüzük hükümlerine dayanan saltanat

Engeller ağırlaşarak devam ediyor: Bölge temsilciliği ile ilgili 57. madde şöyledir:

Madde 57; a) Bu ana tüzüğün 14. maddesindeki şartlara sahip olmak" 14. madde ise şu şartları içermektedir. " Madde 14- Merkez Genel Kurulu delegeliğine aday olabilmek için gerekli şartlar şunlardır:

a) Okur yazar olmak

b) Sendikanın veya sendikanın bağlı olduğu üst kuruluşlardan birinin düzenlediği en az üç gün süreli sendikacılık kurslarındaki seminerlerden birisine katılmış ve seminer belgesini almış olmak.

c) Delege seçiminin yapıldığı tarih göz önünde tutulmak şartıyla en az bu sendikanın iki senelik üyelik kıdemine sahip olmak ve aidat borcu olmamak.

d) 23 yaşını bitirmiş olmak.

e) Delege seçimi tarihinde bölge temsilcilik kurulu üyesi olmak veya daha önce bu kurul üyeliğinde altı aylık bir süre görev yapmış olmak veya daha önce en az altı ay bir süre şube yönetim kurulu üyeliği veya genel yönetim kurulu veya genel yürütme kurulu üyeliği, veya genel denetim kurulu üyeliği, veya genel onur kurulu üyeliği ve ya bölge temsilciliği yapmış olmak veya en az bir sene bu sendikaya bağlı işyeri sendika temsilciliği veya altı ay sendika baştemsilciliği yapmış olmak. "

Madde 57-b) Ayrıca bu ana tüzüğün 90. maddesinde belirtilen staj kurslarının tamamından başarı sertefikası almak. "

Bu hükümler göz önüne alındığında seçilebilmek için şunlar gereklidir:

1) Her şeyden önce sendikanın düzenlediği ve kendi ideolojileri doğrultusunda yapılan ve açıkça "beyin yıkama" işleminden geçmişsen ve sosyalemperyalizmin işbirlikçiliğini "en iyi" bir şekilde yapabileceğin tescil edilmiş ve bu konuda olur belgesi almışsan seçilebilirsin. Bilindiği gibi bu kurslara üst kademelerin çağıracağı kimseler katılma imkanına sahip. Yoksa her isteyen katılamaz. Ancak revizyonist kliğin hizmetinde olanlar katılmada "söz ve karar sahibidir." .

2) Daha önce en alt birimden başlayarak çeşitli kademelerde görev yapmış olmak ve "başarılı" olmak şarttır.

3) Bütün bunlara rağmen yanlışlıkla aradan atlamış ve sözde "sendika prensip ve çıkarlarına " aykırı hareket eden birisinin seçilmesini önlemek için üst kademelerin onayını almak gerekir. Seçim tabandaki işçiler tarafından değil de yukarıda anlattığımız usullerde temsilci ve ünite temsilcileri arasından seçilir. Bundan sonra seçilenlerin bir de genel yürütme kurulunun onayından geçmesi şarttır. Genel Yürütme Kurulu kendi doğrultusunda olan kişilerin adaylığını onaylar. Aday gösterilen şahıs temsilciler ve ünite temsilcileri tarafından istenmese bile kazanmış sayılır. Genel Yürütme Kurulu genel olarak bir kişinin adaylığını onaylar diğer adayların adaylığını onaylamaz. Örneğin son olarak 2. Bölgede tek bir aday gösterildi. Bu seçimler de aslında göstermelik olup burada tayin edici olan GYK isteğidir. Seçim sonuçları yine GYK tarafından değiştirilebilir. Seçimler iptal edilir, seçilen kişi görevinden uzaklaştırılır ve yerine yenisi atanabilir. Örneğin 6. Bölge temsilciliği seçimlerinde Hikmet Aslan seçimleri kazanamadı. Kazanan şahıs yurtsever olduğu için Mehmet Ertürk tarafından görevinden atıldı ve Hikmet Aslan'ın seçilmesi sağlandı.

Merkez Genel Kurulu delegesi olabilme şartlarını yukarıda anlatıldığı şekilde Maden-İş tüzüğünün 14. maddesi düzenlemektedir. Bölge temsilcisi olabilmenin şartları aynen Merkez Genel Kurulu delegeliği için de geçerlidir. Bir de doğal delege sistemi vardır ki Maden-İş tüzüğünün 11. maddesi bununla ilgilidir. Bu maddeye göre, "a) Genel Kurul tarihinde üyelikleri devam eden sendikanın eski genel başkanları, b) Genel Kurul tarihinde görevleri devam eden 1- Genel Yürütme Kurulu üyeleri, 2-Genel Yönetim Kurulu üyeleri, 3- Seçimle işbaşına gelmiş bölge temsilcileri, 4- Genel Onur Kurulu üyeleri, 5-Genel Denetim Kurulu üyeleri." Bunlar, kitle istese de istemese de genel kurulda delegedirler. Seçme ve seçilme hakkına sahiptirler. Esas olarak, bu hüküm sendika ağalarının saltanatını garanti altına almakta ve mezara kadar onlara yönetimde kalma imkanı vermektedir. Normal olarak her genel kurulda 57 doğal delege bulunmaktadır. Bir de seçimle delegelerin yüzde onu nispetinde Genel Yürütme Kurulunun seçtiği delegeler vardır. Sonuç olarak seçilmiş delegelerin ve doğal delegelerin sayısı eşit. İşte Maden-İş tabanı bu derece "yönetimde söz ve karar sahibi" İşte Kemal Türkler yıllardan beri bu hükümlere dayanarak iktidarını sürdürüyor. Fakat aktif bir mücadele söz konusu olunca "taban söz ve karar sahibidir" deyip işçi leri yüzüstü bırakıp daha sonra hakim sınıflarla mücadeleyi nasıl bastıracakları konusunda fikir alışverişinde bulunuyorlar. Fakat yönetim söz konusu olunca "sendikanın prensipleri ve çıkarları" açısından her türlü muhalefet bastırılıyor. Onların istediği, 'cefasını sen çek, sefasını ben süreyim'. Arkadaşlar bu hükümlere bakarak Maden-İş revizyonist yöneticileri ebediyen saltanatlarında kalacaklardır şeklinde teslimiyetçi sonuçlar çıkarılmasın. Bütün bu hükümlere rağmen yiğit maden işçileri kendi devrimci önderlerini zorla da olsa temsilci seçtirebiliyorlar, revizyonist yöneticileri grev yerlerinden kovuyorlar, gerektiğinde fabrikaya sokmuyorlar ve topluca sendikaya gidip revizyonist yöneticileri eleştiriyorlar. Yeter ki biz Demir-Döküm'de, Sungurlar'da, Berec'te, 15-16 Haziranda, daha dün Profilo'da işçi sınıfı dayanışması uğruna yiğitçe mücadele eden işçilere güvenelim. Revizyonistlerle her türlü uzlaşmaya ve teslimiyetçi eğilimlere karşı mücadele edelim ve işçi sınıfının kararlı ve boyun eğmez mücadele ruhunu kendimize rehber edinelim. İşte o zaman yıkılmaz görünen gerici koltuklar, yerle yeksan olacaktır. Bugün bile bütün bastırma ya ve hegemonya çabalarına rağmen bu revizyonist klik gittikçe teşhir olmakta, daha çok işçinin tepkisini kazanmaktadır.

Bütün devrimciler, Maden-İş'in gerici tüzük hükümlerine karşı mücadele bayraklarını yükseltelim.

HER TÜRLÜ GERİCİ TÜZÜK HÜKÜMLERİNE HAYIR!

KAHROLSUN FAŞİST VE REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI!

İŞÇİLER SENDİKAMIZI FAŞİSTLERE VE REVİZYONİSTLERE BIRAKMAYALIM!

Profilo İşçilerinin Revizyonist Türkler-Ertürk-Meriç Kliğine Açık Mektubu

Biz Profilo işçileri olarak aşağıdaki soruların cevaplarını DİSK yönetiminden kamuoyuna açıklamalarını istiyoruz.

Yas tutarak işçi sınıfı hakkını alabilir mi? Gün mücadele günü değil miydi?

DGM gündemdeyken direnişleri kesmenizin nedeni nedir?

Direnişe başlayan işyerlerinde neden direnişi bırakmaları için işçileri zorladınız? Örneğin Boronkay?

Bir milyondan fazla emekçi bulunan şehirde işçi sınıfı için can veren arkadaşa cenaze töreni neden yapmadınız?

Direnişin sorumluluğunu üstünüze neden almadınız? Ne için oturuyorsunuz başkanlık koltuklarında?

TÜRK-İŞ'li işçilerle eylem birliğine neden yanaşmadınız? Neden devamlı işçiler arasına düşmanlık tohumları serptiniz?

Beşiktaş yürüyüşünü neden koyun gibi arabanın içinde yaptırdınız?

İlerici Kadınlar Derneği ilçe başkanı ve fabrika baştemsilcinizin polise karşı mücadele edenlerin enayi olduğunu söylediği doğru mudur? Doğruysa kime hizmet ediyor?

1 Mayıs ve Bursa yürüyüşünde eli sopalı fedaileriniz kime karşı silahlandırılmışlardı? Bu İGD'li zorbalar faşistlere karşıysalar polisle çatışırken neden ortalıktan kayboluyorlar?

İşyeri temsilcilerini seçerken neden yolsuzluğa başvurarak kendi adamlarınızı seçiyorsunuz?

Atılan işçilere, sendikayı eleştirenlere yardım etmeyeceğinizi söylemiyor musunuz? Sizin fikirlerinizi savunmayanları neden sendikadan kovduruyorsunuz? Bu durumda tabanın söz sahibi olma ilkesine ne oluyor?

Polisin Profilo'da karakol kurmasına neden ses çıkarmıyorsunuz?

Demirdöküm'de 8 devrimci arkadaşı patronla anlaşarak işten çıkartıyorsunuz? Amacınız nedir? Yurdumuzun tam bağımsızlığını istemek suç mudur?

Basına,yüzde 50 üzerinden para veriliyor diyorsunuz. Bize neden yüzde 40 üzerinden veriyorsunuz?

Basında belgeleriyle ispatlanan Kemal Türkler'in iğrenç olayları doğru mudur? Doğru ise bunları kimin sırtından kazanmıştır?

Emperyalizme karşıyız diyorsunuz. Sovyetler Birliği'nin sosyalist olduğunu gösterecek tek bir deliliniz var mıdır?

Bunlar böyle su yüzündeyken siz patronlar hesabına mı çalışıyorsunuz, yoksa işçileri mi? Amerika'nın mı, Rusya'nın mı?

Türkiye halkı ve tüm yurtseverler bunların cevabını sizden isterler.

Bir Grup Profilo İşçisi

ÇKP'nin Yeni Zaferlerini Kutluyoruz

(Baştarafı 12 ci sayfada)

Partiye saldırarak, en yüksek yönetim organlarını gaspetmeye çalıştılar. Onlar, yabancı şeylere taparak, yabancılara dalkavukluk yaparak, yabancı ülkelerle kanunsuz ilişkiler kurdular, geniş çaplı bir teslimiyet ve vatan hainliği faaliyetine giriştiler. Onların çizgisinin özü, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesine ihanet etmek, içte partimizin proleter niteliğini değiştirmek, ülkemizdeki proletarya diktatörlüğünü yıkmak ve kapitalizmi canlandırmaktır. Dışta ise proleter enternasyonalizminin ilkelerini bir kenara atmak ve emperyalizme teslim olmaktır.

"Başkan Mao şunları açıkladı:

'Sosyalist devrim yapıyorsun, ama burjuvazinin nerede olduğunu bilmiyorsun. O Komünist Partisinin içindedir. Parti içinde kapitalist yolu benimseyen iktidar sahiplerinden oluşur. Kapitalist yolu tutanlar hâlâ yürümektedirler.'

"Van Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki parti düşmanı kliğin eylemleri onların parti içindeki burjuvazinin tipik temsilcisi, tövbe etmeyen ve yürümekte olan kapitalist yolcu ve burjuva komplocu ve mevki düşkünü olduklarını kanıtlamıştır. Partimizle Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın etrafındakiparti düşmanı klik arasındaki mücadele, proletarya ile burjuvazi, sosyalizm ve kapitalizm, Marksizm ve revizyonizm arasındaki mücadeledir.

"Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan etrafındaki parti düşmanı kliğin, Partimizi bölmeye teşebbüs etmesi onların ham hayalinden başka bir şey değildir. Onlar halkın desteğini kazanamamış, son derece yalnız ve son derece cılız durumda kalmışlardır.

"Başta Hua Kuo-feng yoldaş olmak üzere Parti Merkez Komitesi, Başkan Mao'nun bıraktığı davayı devam ettirerek Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan etrafındaki parti düşmanı kliğin parti ve devletin yönetimini ele geçirme komplosunu tam vaktinde ve kesinlikle açığa çıkardı. Bu, Partimizin bizzat Başkan Mao tarafından kurulan, pekiştirilen ve yetiştirilen, siyasi bakımdan olgunlaşmış olan bir Marksist-Leninist parti, büyük, şanlı ve doğru bir parti olduğunu kanıtlar. Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing, ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki parti düşmanı kliğe karşı kazanılan zafer Büyük Proleter Kültür Devriminin bir zaferi ve Mao Zedung fikirlerinin bir zaferidir. Bu zafer, Başkan Mao'nun bütün sosyalizm tarihi döneminde Partimiz için tespit ettiği temel çizgi ve politikaları izlemekte direnerek proletarya devrimi davasını sonuna kadar yürütmemiz, revizyonizme karşı çıkıp revizyonizmi önlememiz, ülkemizde proletarya diktatörlüğünü güçlendirmemiz, kapitalizme geri dönüşü önlememiz ve sosyalizmi korumamız, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi ilkeleri üzerinde direnerek Başkan Mao'nun iç ve dış siyaset alanında çizdiği devrimci politikayı kesinlikle uygulamamız, uluslararası proletarya ve çeşitli ülkelerin devrimci halklarıyla, özellikle üçüncü dünya halklarıyla emperyalizme, revizyonizme ve gericiliğe, özellikle iki süper devlet Sovyetler Birliği ve Birleşik Amerika'nın hegemonyacılığına karşı ortak mücadele yürütmemiz bakımından büyük güncel önem ve derin tarihi önem kazanmıştır.

"Biz mutlaka başta Başkan Hua Kuo-feng olmak üzere, Parti Merkez Komitesinin etrafında sımsıkı birleşerek Başkan Mao'nun bıraktığı davayı devam ettirmeli, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin bayrağını daha da yükseklere kaldırmalı, partinin temel çizgisini uygulamalı ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi devam ettirmeli, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in eserlerini ve Başkan Mao'nun eserlerini öğrenme hareketini canlandırmalı, Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın etrafındaki parti düşmanı kliği derinliğine eleştirmeli, Deng Siao-ping'i eleştirmeye ve doğru kararları iptal etmeyi amaçlayan sağcı rüzgara karşı mücadeleyi sürdürmeli, Büyük Proleter Kültür Devriminin zafer dolu sonuçlarını sağlamlaştırıp geliştirmeli, işçi sınıfının önderliğinde ve işçi-köylü ittifakına dayanan çeşitli milliyetlerden halkın büyük birliğini sağlamlaştırıp geliştirmeli, sınıf mücadelesini esas halka olarak almalı, devrime sarılarak üretimi, çalışmayı ve savaşa karşı hazırlığı hızlandırmalı ve mükemmel durumumuzu daha da geliştirmeliyiz.

"İlerleme yolunda daha sonra da güçlükler ve zigzaklarla karşılaşacağımızı bilmekle beraber, geleceğin parlak olduğuna kesinlikle inanıyoruz.

"Biz başta Başkan Hua Kuo-feng yoldaş olmak üzere Parti Merkez Komitesinin önderliğinde birleşilmesi mümkün olan bütün güçlere birleşerek ve bütün olumlu unsurları seferber ederek ülkemizin sosyalist devrim ve sosyalist inşa davasına daha büyük katkılarda bulunacağız.

"Daha büyük zaferler kazanmak için birleşelim!

"Yaşasın büyük, şanlı ve doğru Çin Komünist Partisi!

"Yaşasın yenilmez Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi!"

U Teh yoldaşın konuşmasından sonra, başkentin işçileri, eski yoksul ve aşağı orta halli köylüler, Kurtuluş Ordusu savaşçıları ve kızıl muhafızların temsilcileri birer konuşma yapmışlardır. Konuşmacılar, Hua Kuo-feng yoldaşın ÇKP MK Başkanlığına ve ÇKP MK Askeri Komisyonu Başkanlığına atanmasını kesinlikle desteklediklerini ve Vang Hun-ven, Çang Çun-ciao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki Parti düşmanı kliğin parti ve devlet yönetimini gaspetme komplosunu suya düşürmekte kazanılan büyük zaferi kararlılıkla alkışladıklarını tam bir fikir birliğiyle belirtmişlerdir.

Konuşmalardan sonra halk kitleleri sloganlar haykırmışlar ve bando yüce enternasyonal marşını çalmıştır. Başkan Hua Kuo-feng ayrıca Parti ve devletimizin diğer yöneticileri Tien An Men Kulesinin doğu ve batı köşelerine giderek mitinge katılan kitleleri selamlamışlardır. O anda tüm Tien An Men meydanında gong, davul ve yaşasın sesleri gökleri çınlatmıştır.

SOVYET SOSYAL-EMPERYALİZMİ DİZİSİ

Sovyet sosyal-emperyalizminin incelenmesinde temel mesele, Lenin'in emperyalizm teorisini, Sovyetler Birliği'ne uygulamaktır. «Sovyet Sosyal-Emperyalizmi Dizisi», Sovyetler Birliği ile ilgili çeşitli olguları bu anlayışla ele alacak ve sistemleştirecektir.

Dizinin bu ilk kitabı, sosyalizm ve devlet mülkiyeti; Sovyetler Birliği'nde üretim ilişkilerinin eski ve yeni durumu; kapitalizme geri dönüş tehlikesinin kaynakları konusunda Lenin'in görüşleri; Stalin dönemindeki sınıf mücadelesi ile revizyonizme karşı mücadele ve kapitalizme geri dönüşü önleme meselesindeki hatalar; Sovyetler Birliği'nde revizyonizmin iktidarı ele geçirmesi ve karşı-devrimin tamamlanması konularını ele almakta ve açıklamaktadır.

«Sovyet Sosyal-Emperyalizmi Dizisi»nin, sosyal-emperyalizm meselesinin devrimciler tarafından daha iyi kavranmasına, revizyonizme karşı mücadelenin her alanda yoğunlaştırılmasına ve bu meselenin geniş halk yığınlarına mal edilmesine hizmet edeceğini umuyoruz.

YENİ ÇIKTI

7,5 Lira

ÇKP'nin Yeni Zaferlerlerini Kutluyoruz

PEKİN'DE 24 EKİM GÜNKÜ MİTİNG ve YÜRÜYÜŞ

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanlığına Hua Kuo feng yoldaş Seçildi

Pekin Radyosu, 24 Ekim Pazar günü Pekin'de yapılan dev miting ve U Teh'in konuşmasıyla ilgili olarak şu açıklamayı yapmıştır:

Bugün başkentimiz Pekin'de Parti, hükümet ve ordu organları, işçi, köylü ve askerler ve çeşitli çevrelere mensup kişilerin temsilcilerinden bir milyon kişi, Tien An Men meydanında muhteşem bir kutlama mitingi düzenleyerek Hua Kuo-feng yoldaşın Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi başkanlığına ve Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Askeri Komisyonu Başkanlığına atanmasını kutlamışlardır. Kitleler, başta Başkan Hua Kuo-feng olmak üzere Parti Merkez Komitesinin tüm Parti, tüm Ordu ve tüm ülkenin çeşitli milliyetlerden halkının temel çıkarlarına ve ortak özlemlerine uygun olarak Vang Hun-ven, Çang Çing-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki Parti düşmanı kliğin. Parti ve devlet yönetimini gaspetmek komplosunu suya düşürmesiyle kazanılan zaferi alkışlamışlardır. Başkent halkı, büyük heyecan ve sevinçle şehrin dört bir yanından Tien An Men meydanına akın etmişlerdir. Görkemli meydanın yüksek Tien An Men kulesinin kırmızı duvarının üstüne ulu önder ve öğretmen Başkan Mao'nun büyük bir portresi ve meydanın her iki yanında Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in portreleri asılıydı. Meydanın güneyinde görkemli, beş yıldızlı kızıl bayrak dalganıyordu. Doğu ve batı Çan An Cen caddelerinde ve meydanda insanlar ve kızıl bayraklar bir ormanı andırıyordu. Ellerinde ulu önder ve öğretmen Başkan Mao'nun portrelerini taşıyan işçiler, halk komünü üyeleri, Halk Kurtuluş Ordusunun komutan ve erleri, devlet kadroları, öğretmen ve öğrenciler ve Pekinliler şarkı söylüyor gong ve davul çalıyorlardı. Meydanda, birlik, mücadele ve zafer havası mevcuttu.

Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanı, Çin Devlet Konseyi Başkanı, Çin Komünist Partisi Merkez Komitesi Askeri Komisyonu Başkanı Hua Kuo-feng ve Parti ve devletin diğer yöneticilerinden Yeh Çien-ying, Li Sien-nien, Çen Si-lien, Çi Teng-kui, Vang Dung-sing, U Teh, Su Şih-vu, Liu Po-çeng, Li Teh-şeng, Çen Yung-guey, Vu Kuey-sien, Su Çen-hua, Ni Çih-fu, Seyfettin Aziz, Kuo Mo-jo, Şi Çang-çen, Li Jun-çen, Çen Yun, Han Tin-lin, Li Çing-çuan, Çang Çing-çien, Çay Çan, Ulan Fu, Ape Avencinmi, Çu Ca-cen, Şu De-fen, Hua Teh-ven, Li Po-ven, Yao Yuan-vey, Vang Cing, Yu Çi-lih. Ku Mu, Sun Çen, ayrıca Çin Halk Siyasi Danışma Meclisi Milli Komitesi Başkan Yardımcısı Şeh Yen-jung Çin Yüksek Halk Mahkemesi başkanı Çan Hua mitigde hazır bulunmuşlardır.

Pekin'de bulunan ÇKP Merkez Komitesi asıl ve yedek üyeleri, Çin Milli Halk Meclisi Daimi Komitesi üyeleri, Çin Halk Siyasi Danışma Meclisi Milli Komitesi üyeleri, ayrıca ÇKP Merkez Komitesi ve devlet organlarının çeşitli dairelerinin, Halk Kurtuluş Ordusunun çeşitli genel bölümlerinin, Milli Savunma Bilim ve Teknik Komisyonunun, kara, deniz ve hava kuvvetlerinin çeşitli sınıflarının, harp okullarının, Pekin birliklerinin, Pekin Garnizonunun ve Pekin şehrindeki Parti ve hükümet organlarının sorumluları, yurtseverler ve Pekin'de bulunan Tayvanlı yurttaşlar da mitinge katılmışlardır. Pekin'de bulunan yoldaşlar ve yabancı dostlar da mitingde hazır bulunmuşlardır.

Öğleden sonra saat üçte Başkan Hua Kuo-feng, Parti ve devletimizin diğer yöneticileriyle birlikte Tien An Men kulesine çıkmışlardır. Başkan Hua Kuo-feng, milyonlarca kişilik sevinç içindeki halk yığınını alkışlayarak selamlamıştır. Bu arada kulenin içinde ve altında bulunan şeref tribünlerinde, meydanın içinde ve dışında büyük bir kaynaşma göze çarpmıştır.

Mitingin başında bando tarafından çalınan milli marş ve Doğu Kızıldır marşı dinlendikten sonra ÇKP Merkez Komitesi Siyasi Bürosu üyesi, ÇKP Pekin Komitesi Birinci Sekreteri, Pekin Devrim Komitesi Başkanı U Teh bir konuşma yapmıştır. U Teh şunları söylemiştir:

"Yoldaşlar, dostlar;

"Bugün başkentimizde Parti, hükümet ve Ordumuzun organlarının, işçi, köylü ve askerlerin, ayrıca diğer çevrelere mensup kitlelerin temsilcileri, burada muhteşem bir miting düzenleyerek Hua Kuo-feng yoldaşın ÇKP Merkez Komitesi Başkanlığına ve ÇKP Merkez Komitesi Askeri Komisyonu Başkanlığına atanmasını ve Partimizin Vang Hun-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki parti düşmanı kliğinin Parti ve devlet yönetimini gaspetme komplosunu suya düşürerek kazandığı büyük zaferi hararetle kutluyorlar.

"Son bir kaç gün içinde tüm Parti, tüm Ordu, ve çeşitli milliyetlerden halkımız yürekten bir sevinç duyuyorlar ve yurdun dört bir yanına bu hava hakim oluyor. Yüz milyonlarca halk, sonu gelmez sıralar halinde yollara ve meydanlara çıkarak burjuvazinin saldırısını geri püskürtmede proletaryanın kazandığı tayin edici bir öneme sahip olan büyük zaferi hararetle kutluyorlar.

"Bundan bir buçuk ay önce, ulu öğretmen ve önder Başkan Mao Zedung'u kaybettik. Tüm Partimiz, tüm Ordumuz ve bütün milliyetlerden halkımız sonsuz bir üzüntüye boğularak Parti ve devletin kader ve geleceğinden, Partimizin Merkez Komitesinin Başkan Mao'nun bıraktığı davayı devam ettirip ettiremeyeceğinden, Başkan Mao'nun Partimiz için tespit ettiği temel çizgi ve siyasetleri izlemekte sebat ederek proletarya devrimi davasını sonuna kadar yürütüp yürütemeyeceğinden endişe duymaktaydı. Bu endişeyi uluslararası proletarya hareketi ve çeşitli ülkelerin devrimci halkları da taşımaktaydılar. Bu endişe ve merak, temelsiz değildi. Belli bir süre için, ülkemizin üzerinde gerçekten kara bulutlar dolaştı. Vang Hun-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki Parti düşmanı klik Başkan Mao'nun ağır hastalığı ve ölümünden faydalanarak Parti ve devletin en yüksek yönetim organlarını sabırsızlıkla gaspetmeye çabaladı. Partimizin, revizyonist bir parti haline getirilmesi ve devletin renginin değiştirilmesi tehlikesi ortaya çıktı. Partimiz için ciddi ve zor meseleler başgösterdi. İki sınıf, iki yol ve iki çizgi arasındaki ölüm kalım mücadelesi sonucunda Partimiz zafer kazandı, proletarya zafer kazandı ve halkımız zafer kazandı. Biz, Hua Kuo-feng yoldaşın ÇKP MK Başkanlığına ve ÇKP MK Askeri Komisyonu Başkanlığına atanmasıyla ilgili Merkez Komitesinin 7 Ekim 1976 tarihli kararını kesinlikle destekliyoruz.

"Hua Kuo-feng yoldaş bizzat ulu önder Başkan Mao'nun seçtiği haleftir. 1976 yılında bizzat Başkan Mao, Hua Kuo-feng yoldaşın ÇKP MK Birinci Başkan Yardımcılığına ve Çin Devlet Konseyi Başkanlığına atanması önerisinde bulundu. 30 Nisan'da Başkan Mao kendi eliyle Hua Kuo-feng yoldaş için 'görevlerini yapmasından endişem yok' diye yazdı. Bu, Başkan Mao'nun Hua Kuo-feng yoldaşa sınırsız güvenini ifade etmektedir.

"Başkan Mao öldükten sonra Çin Devrimi kritik bir döneme girdi ve başta Hua Kuo-feng yoldaş olmak üzere Parti Merkez Komitesi, kesin tedbirler alarak Vang Hun-ven, Çang Çun-çiao, Çiang Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki Parti düşmanı kliği ortaya çıkardı. Devrimi ve Partiyi kurtardı, ülkemizdeki proletarya diktatörlüğünü güçlendirdi. Partimizin, Ordumuzun ve çeşitli milliyetlerden halkımızın Başkan Mao'nun gösterdiği sosyalist ve Komünist yol boyunca zaferlerle ilerlemeye devam etmesini sağladı. Başta Hua Kuo-feng yoldaş olmak üzere Parti Merkez Komitesinin tedbirleri, tüm Parti, tüm Ordu ve bütün ülkenin çeşitli milliyetlerden halkının içten onayını ve desteğini kazandı. Bu mücadelenin tecrübesi Başkan Mao'nun hayatta iken aldığı kararın ne kadar yerinde olduğunu kanıtladı.

"Başkan Mao'nun davasını devam ettiren halef vardır. Partimiz, kendi önderine yine sahiptir. Bu önder, Başkan Hua Kuo-feng'dir. Biz, Partimizin Vang Hun, ven, Çang Çun-çiao, Çiang-Çing ve Yao Ven-yuan'ın çevresindeki Parti düşmanı klik Başkan Mao Zedung'un sözlerini kulak arkası ederek sinsice Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesinin özünü değiştirmeye kalktı, Başkan Mao'nun proleter devrimci çizgisine cephe aldı, Marksizm bayrağı arkasına saklanarak revizyonizmi uyguladı. Onlar, dört kişilik bir çete kurarak Partiyi bölmeye yönelen çeşitli faaliyetlerde bulundular. Onlar, azgınca tertip ve hilelerle uğraştılar, Parti, hükümet ve Ordunun merkezi ve mahalli organlarının sorumlularını devirmeye ve Partiyle devletin yönetimini gaspetmeye teşebbüs ettiler.

Başkan Mao'nun ağır hastalığı sırasında ve ölümünden sonra onlar, sabırsızlıkla ve çılgınca

(Devamı 11 ci sayfada.)